

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 168

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

 50. évfolyam
2007. június 28.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 708/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról 1

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Tanács

2007/435/EK:

- ★ A Tanács határozata (2007. június 25.) a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap létrehozásáról 18

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 708/2007/EK RENDELETE

(2007. június 11.)

az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére és a 299. cikk (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

kölcsönhatást, beleértve a genetikai változást is, továbbá visszaszorítva a nem célfajok elterjedését, és az élőhelyeket érő egyéb hátrányos hatásokat.

(1) A Szerződés 6. cikkével összhangban a környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítása céljából – be kell illeszteni a közösségi politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába.

(2) Az akvakultúra olyan gyorsan növekvő ágazat, amelyben innovációt és új alkalmazásokat derítenek fel. Annak érdekében, hogy a termelést a piaci feltételekhez igazítsák, fontos, hogy az akvakultúraágazat változatossá tegye a tenyésztett fajokat.

(3) A múltban az akvakultúra gazdaságilag előnyben részesült az idegen fajok betelepítéséből és a nem honos fajok áttelepítéséből (például szivárványos pisztráng, csendes-óceáni osztriga, és lazac), és a jövőre nézve a politikai célkitűzés az, hogy a betelepítésekkel és áttelepítésekkel kapcsolatos előnyöket optimalizálják, elkerülve mindeközben az ökológiai rendszerek megváltoztatását, megelőzve az őshonos populációkkal fennálló negatív biológiai

(4) Az invazív idegen fajokat a természetes fajok csökkenésének és a biodiverzitás károsodásának egyik fő okaként határozták meg. A biológiai sokféleségről szóló egyezmény – amelynek a Közösség is részes fele – 8. cikkének h) pontja értelmében valamennyi szerződő fél köteles amennyire lehetséges és indokolt megelőzni az ökológiai rendszereket, élőhelyeket vagy fajokat veszélyeztető idegen fajok betelepítését, illetve azok ellenőrzését, vagy megsemmisítését. Különösen, az egyezmény részes feleinek konferenciája elfogadta az ökológiai rendszereket, élőhelyeket vagy fajokat veszélyeztető idegen fajokról szóló VI/23 határozatot, amelynek melléklete megállapítja az ezen idegen fajok hatásainak megelőzésére, bemutatására és enyhítésére vonatkozó irányadó elveket

(5) A fajoknak a természetes elterjedési területükön belül olyan területekre történő áttelepítése, ahol sajátos biogeográfiai okok miatt nincsenek jelen, szintén kockázatot jelenthet az e területeken fennálló ökológiai rendszerekre, és e rendeletnek ki kell terjednie ezekre is.

(6) A Közösségnek ki kell tehát alakítania a saját keretrendszerét a vízi élőhelyek megfelelő védelmének biztosítására a nem őshonos fajok akvakultúrában történő alkalmazásához társuló kockázatokkal szemben. E keretrendszernek magában kell foglalnia a potenciális kockázatok elemzéséhez szükséges eljárásokat, a védelem és az elővigyázatosság elvén alapuló intézkedések meghozatalát, és szükség esetén a vészhelyzeti intézkedési tervek elfogadását. Ezen eljárásoknak a meglévő önkéntes keretszabályokból, de főleg a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) tengeri szervezetek betelepítéséről és szállításáról szóló gyakorlati szabályzatából, valamint az Európai Belvízi Halászati Tanácsadó Bizottság (EIFAC) tengeri és édesvízi szervezetek betelepítésének és szállításának mérlegeléséről szóló gyakorlati szabályzatából és kézikönyvből nyert tapasztalatokra kell épülniük.

⁽¹⁾ HL C 324., 2006.12.30., 15. o.

- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések nem sértik az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EKG tanácsi irányelvet ⁽²⁾, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾, és a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾.
- (8) A potenciális kockázatok, amelyek néhány esetben mesz-szeshatóak lehetnek, kezdetben helyi szinten sokkal nyilvánvalóbbak. A helyi vízi környezetek jellemzői a Közösség egészében elég változatosak, és a tagállamok rendelkeznek a megfelelő tudással és szakismerettel a szuverenitásuk vagy joghatóságuk alá tartozó vízi környezeteket érintő kockázatok értékelésére és kezelésére. Helyénvaló tehát, hogy az e rendeletben előírt intézkedések végrehajtása elsődlegesen a tagállamok felelősségébe tartozik.
- (9) Figyelembe kell venni, hogy a zárt akvakultúra-létesítményekben elhelyezendő azon idegen és nem honos fajok szállításait, amelyek biztonságosak és a kiszabadulásnak nagyon alacsony kockázatát rejtik, nem kell előzetes környezeti kockázateértékelésnek alávetni.
- (10) Ugyanakkor, azokban az esetekben, amelyekben a kockázat nem elhanyagolható és más tagállamokat is érinthet, szükség van egy, az érdekelt felek közötti konzultációt, továbbá az engedélyek tagállamok által történő megadása előtti hitelesítését szolgáló közösségi rendszerre. A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerint létrehozott halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) ad tudományos tanácsot e konzultáció során, és az 1999/478/EK bizottsági határozattal ⁽⁶⁾ létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság ad tanácsot az érdekelt felek számára az akvakultúra és a környezetvédelem területén.
- (11) Néhány idegen faj használata hosszú ideje elterjedt az akvakultúrában a Közösség egyes részein. Az ezekkel kapcsolatos tevékenységeket ezért megkülönböztetett bánásmódban kell részesíteni, amely elősegíti minden további adminisztrációs teher nélküli fejlesztésüket, azzal a feltétellel, hogy a forrás olyan állományt biztosít, amely a

nem célfajoktól mentes. Azon tagállamok számára, amelyek ezt kívánják, engedélyezni kell az ilyen régóta használt fajok területükön való használatának korlátozását.

- (12) E rendelet nem gátolja azt, hogy a tagállamok nemzeti szabályozások révén szabályozzák az idegen vagy nem honos fajok magánakváriumokban és kerti tavakban történő tartását.
- (13) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁷⁾ összhangban kell elfogadni.
- (14) A hatékonyság érdekében az e rendelet I., II., III. és IV. mellékletének a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosító eljárását a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárással fogadják el,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja az idegen vagy nem honos fajokkal kapcsolatos akvakultúra-gyakorlatok szabályozására vonatkozó keretrendszert, annak érdekében, hogy értékelje és a lehető legkisebbre csökkentse ezeknek és bármely társult nem célfajnak a vízi élőhelyekre gyakorolt lehetséges hatását, és ily módon járuljon hozzá az ágazat fenntartható fejlődéséhez.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a Közösségen belüli akvakultúrákban való felhasználást célzó, az idegen fajok olyan betelepítésére és a nem honos fajok olyan áttelepítésére kell alkalmazni, amelyek azt az időpontot követően következnek be, amelytől a rendelet a 25. cikk (1) bekezdése alapján alkalmazandóvá válik.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni a nem honos fajok tagállamon belüli áttelepítésére, kivéve azokat az eseteket, amelyekben – tudományos tanács alapján – okkal előre látható az áttelepítésnek köszönhetően a környezet fenyegetettsége. Amennyiben sor került az 5. cikk szerinti tanácsadó bizottság kinevezésére, ez a bizottság felelős a kockázatok értékelésért.

⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A legutóbb a 2455/2001/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

⁽⁵⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽⁶⁾ HL L 187., 1999.7.20., 70. o. A 2004/864/EK határozattal (HL L 370., 2004.12.17., 91. o.) módosított határozat.

⁽⁷⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

(3) E rendelet szabályozza a tagállamok joghatósága alá tartozó valamennyi akvakultúra tevékenységet, tekintet nélkül azok méretére vagy jellemzőire. Kiterjed valamennyi tenyésztett idegen és nem honos vízi szervezetre. Kiterjed bármely vízi közeget alkalmazó akvakultúrára.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó vízi díszállatok vagy növények olyan kisállat-kereskedésekben, kertészeti központokban, zárt kerti tavakban vagy akváriumokban való tartására, amelyek megfelelnek a díszhalak behozatalához szükséges állategészségügyi feltételek és a bizonyítványok kiállítására vonatkozó követelmények megállapításáról szóló, 2006. szeptember 20-i 2006/656/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ 6. cikke rendelkezéseinek, vagy olyan létesítményekben való tartására, amelyeket az 1. cikkben megállapított célkitűzéseknek megfelelő szennyvíztisztelő-rendszerrel szereltek fel.

(5) Ezt a rendeletet a 3. és a 4. cikk kivételével nem kell alkalmazni a IV. mellékletben felsorolt fajokra. A 9. cikkben szereplő kockázatértékelést nem kell alkalmazni a IV. mellékletben felsorolt fajokra, kivéve azokban az esetekben, amikor a tagállamok az érintett fajok használatát korlátozó intézkedéseket kívánnak tenni a területükön.

(6) A zárt akvakultúra-létesítményekben elhelyezendő idegen és nem honos fajok szállításait nem kell előzetes környezeti kockázatértékelésnek alávetni azon eseteket kivéve, amikor a tagállamok megfelelő intézkedéseket kívánnak tenni.

(7) Új tudományos információk és szakvélemények alapján a „zárt akvakultúra-létesítményekben” történő használatához szánt betelepítések és áttelepítések a jövőben mentesülhetnek a III. fejezetben szereplő engedélyezési kötelezettség alól. A modern, zárt rendszerek biológiai biztonságának tudományos megértésben többek között az idegen fajokról folytatott, a Közöség által finanszírozott kutatások révén várható előrelépés. A 24. cikkben leírt eljárásnak megfelelően a vonatkozó határozat meghozatalára legkésőbb 2009. március 31-ig sor kerül.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „akvakultúra”: az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének d) pontjában meghatározott tevékenység;
2. „nyitott akvakultúra-létesítmény”: az a létesítmény, amelyben az akvakultúra-tevékenységet olyan vízi közegben folytatják, amely nincs elkülönítve a vadvízi közegtől olyan akadállyal, amely meggátolja az esetlegesen túlélő és később szaporodni képes tenyésztett példányok vagy biológiai anyag kiszabadulását;
3. „zárt akvakultúra-létesítmény”: az a létesítmény, amelyben az akvakultúra-tevékenységet olyan vízi közegben folytatják, amelyben vízkeringtetést alkalmaznak és amelyet a vadvízi közegtől olyan akadállyal különítettek el, amely meggátolja az esetlegesen túlélő és később szaporodni

képes tenyésztett példányok vagy biológiai anyag kiszabadulását;

4. „vízi szervezet”: bármely olyan vízi faj, amely az állatok, a növények vagy egysejtűek közé tartozik, beleértve ezek egyedeinek részeit, ivarsejtjeit, spermáját, ikráit, szaporítóképleteit, amelyek képesek a túlélésre és az azt követő szaporodásra;
5. „poliploid szervezetek”: mesterségesen előidézett tetraploid szervezetek (4N). Ezek vízi szervezetek, amelyek sejtjeinek kromoszómaszámát sejtmanipulációs technikákkal megkettőzték;
6. „idegen faj”:
 - a) egy vízi szervezet olyan faja vagy alfaja, amely ismert természetes területén és természetes elterjedési képességének területén kívül jelenik meg;
 - b) poliploid szervezetek és nemzőképes mesterséges hibrid fajok, természetes területüktől vagy elterjedési képességüktől függetlenül;
7. „nem honos faj”: egy vízi szervezet olyan faja vagy alfaja, amely természetes elterjedési területének adott zónájában biogeográfiai okok miatt nincs jelen;
8. „nem cél faj”: egy a vízi környezetre valószínűleg káros vízi szervezet bármely faja vagy alfaja, amelyet – a 2006/88/EK irányelvben szereplő betegségkókozó szervezetekre ki nem terjedően – egy betelepített vagy áttelepített vízi szervezettel együtt véletlenül hurcolnak be;
9. „szállítás”: betelepítés és/vagy áttelepítés;
10. „betelepítés”: az az eljárás, amelynek során az idegen fajt szándékosan szállítják egy a természetes elterjedési területén kívüli környezetbe, az akvakultúrában történő alkalmazása céljából;
11. „áttelepítés”: az az eljárás, amelynek során egy nem honos fajt az akvakultúrában történő alkalmazása céljából szándékosan szállítanak természetes elterjedési területén belül egy olyan területre, ahol biogeográfiai okokból korábban nem volt jelen;
12. „kísérleti kibocsátás”: idegen fajok korlátozott mértékű betelepítése vagy nem honos fajok korlátozott mértékű áttelepítése az őshonos fajokkal és élőhelyekkel való ökológiai kölcsönhatás felmérése céljából, a kockázatértékelési feltételezések vizsgálatára érdekében;
13. „kérelmező”: az a természetes vagy jogi személy vagy jogalany, aki a vízi szervezet betelepítésének vagy áttelepítésének lefolytatását tervezi;
14. „karantén”: az az eljárás, amelynek során vízi szervezeteket, és az azokhoz társult bármely szervezetet az őket körülvevő környezettől teljesen elszigetelten lehet tartani;

⁽¹⁾ HL L 271., 2006.9.30., 71. o.

⁽²⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

15. „karanténlétesítmény”: az a létesítmény, amelyben a vízi szervezeteket és az azokhoz társult bármely szervezetet az őket körülvevő környezettől teljesen elszigetelten lehet tartani;
16. „rutin szállítás”: vízi szervezetek szállítása olyan forrásból, amely csekély kockázattal rendelkezik a nem célfajok átszállítása szempontjából, és amely a vízi szervezetek és/vagy a használandó akvakultúra – például a (3) pontban meghatározott zárt rendszerek – jellemzői következtében nem okoz ökológiai károsodásokat;
17. „nem rutin jellegű szállítás”: a vízi szervezetek bármely olyan szállítása, amely nem felel meg a rutin szállításra előírt követelményeknek;
18. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelynek területére az idegen fajt betelepítik, vagy a nem honos fajt áttelepítik;
19. „küldő tagállam”: az a tagállam, amelynek területéről a betelepítendő idegen faj, vagy az áttelepítendő nem honos faj származik.

II. FEJEZET

A TAGÁLLAMOK ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEI

4. cikk

A káros hatások elkerülését szolgáló intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy minden megfelelő intézkedést meghoznak a biodiverzitást, különösen a fajokat, élőhelyeket vagy az ökológiai rendszer funkcióit érintő olyan káros hatások elkerülésére, amelyek az akvakultúrában a vízi szervezetek vagy nem célfajok betelepítéséből vagy áttelepítéséből, vagy e fajoknak a természetes környezetben történő elterjedéséből származhatnak várhatóan.

5. cikk

Döntéshozó és tanácsadó szervek

A tagállamok kijelölik az e rendelet követelményeinek való megfelelés biztosításáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat („az illetékes hatóság/hatóságok”). Valamennyi illetékes hatóság kijelölhet egy őt segítő tanácsadó bizottságot, amely magában foglalja a megfelelő tudományos szakértelmet („a tanácsadó bizottság”). Amennyiben egy tagállam nem jelöl ki tanácsadó bizottságot, az e rendelet értelmében a tanácsadó bizottságra háruló feladatokat az „illetékes hatóság” vagy „illetékes hatóságok” látják el.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEK

6. cikk

Engedély kérelmezése

(1) A 2. cikk (5) bekezdésében nem szabályozott idegen fajok betelepítésére vagy nem őshonos fajok áttelepítésére vállalkozó akvakultúra-üzemeltetőknek a fogadó tagállam illetékes

hatóságától engedélyt kell kérniük. A kérelmeket többszöri, hét évnél nem hosszabb időszakban zajló szállítás iránt is be lehet nyújtani.

(2) A kérelmező a kérelmet az I. mellékletben felsorolt indikatív iránymutatásokat követő dokumentációval együtt nyújtja be. A tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a kérelem tartalmazza-e az annak értékeléséhez megkövetelt információkat, hogy a javasolt szállítás rutin vagy nem rutin jellegű, és ezért elfogadható, és véleményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(3) Az engedélyezési időszak végére az előző engedélyre hivatkozó újabb engedélykérelem adható be. Amennyiben nem áll fenn dokumentált környezeti károsodás, a javasolt szállítást rutin szállításnak kell minősíteni.

7. cikk

A javasolt szállítás típusa

A tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a tervezett szállítás rutin vagy nem rutin jellegű-e, és hogy a kibocsátást meg kell-e előznie karanténna, vagy kísérleti kibocsátásnak, és véleményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

8. cikk

Rutin szállítás

Rutin szállítás esetén az illetékes hatóság megadhatja az engedélyt, adott esetben megjelölve, hogy szükség van-e a IV. és V. fejezetben megállapított karanténra vagy kísérleti kibocsátásra.

9. cikk

Nem rutin jellegű szállítás

(1) Nem rutin jellegű szállítás esetén el kell végezni a II. mellékletben meghatározott környezeti kockázateértékelést. Az illetékes hatóság határoz arról, hogy a kérelmezőnek vagy egy független szervnek kell lefolytatnia a környezeti kockázateértékelést, valamint arról, hogy kinek kell a költségeket viselnie.

(2) A környezeti kockázateértékelés alapján a tanácsadó bizottság tájékoztatja az illetékes hatóságot a kockázatról alkotott véleményéről, a II. melléklet 3. részében megállapított összefoglaló jelentésminta segítségével. Ha a tanácsadó bizottság szerint a kockázat csekély, az illetékes hatóság további alakszerűségeket nélkül megadhatja az engedélyt.

(3) Amennyiben a tanácsadó bizottság úgy találja, hogy a vízi szervezetek tervezett szállításához társuló kockázat a II. melléklet 1. része értelmében véve nagy vagy közepes, a kérelmezővel konzultálva megvizsgálja annak feltárása érdekében, hogy rendelkezésre állnak-e a kockázat szintjét csekélyre csökkentő kockázatcsökkentő eljárások vagy technológiák. A tanácsadó bizottság továbbítja vizsgálatának eredményeit az illetékes hatóságnak, részletezve a kockázat szintjét, és meghatározva a kockázat bármely csökkentésének okát, a 3. rész II. mellékletében meghatározott formában.

(4) Az illetékes hatóság csak akkor adhatja ki a nem rutin jellegű szállításokra vonatkozó engedélyt, ha a kockázatértékelés arra mutat, beleértve a kockázatcsökkentési intézkedéseket, hogy a környezettel szembeni kockázat csekély. Az engedélyek elutasítását tudományos tényekre alapozva, – amennyiben tudományos információ még nem áll rendelkezésre, az elővigyázatosság elve alapján – kellően meg kell indokolni.

10. cikk

A határozathozatalhoz rendelkezésre álló idő

(1) A kérelmezőt ésszerű időn belül, de legfeljebb a kérelem benyújtásának időpontját követő hat hónapon belül írásban tájékoztatják az engedély kiadásáról vagy elutasításáról rendelkező határozatról, kivéve azt az időtartamot, amely során a kérelmező kiegészítő információt nyújt, amennyiben a tanácsadó bizottság azt megkívánja.

(2) Az ICES-t aláíró tagállamok a tanácsadó bizottság véleményének kiadása előtt kérhetik az ICES által felülvizsgált, tengeri szervezeteket érintő kérelmek és kockázatértékelések rendelkezésükre bocsátását. Ezekben az esetekben további hat hónappal meghosszabbodhat a határozathozatalhoz rendelkezésre álló idő.

11. cikk

Szomszédos tagállamokat érintő szállítások

(1) Amennyiben egy szervezet tervezett szállításának potenciális vagy ismert környezeti hatásai valószínűleg érintenek szomszédos tagállamokat, az illetékes hatóság értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat és a Bizottságot az engedély megadásának szándékáról, határozata tervezetének, valamint egy indoklásnak és a környezeti kockázatértékelésnek a II. melléklet 3. részében meghatározott összefoglalójának a megküldésével.

(2) Az értesítés időpontjától számított két hónapon belül a többi érintett tagállam írásbeli észrevételeket nyújthat be a Bizottsághoz.

(3) Az értesítés időpontjától számított hat hónapon belül a Bizottság a 2371/2002/EK rendelet 33. cikkével létrehozott halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottsággal (HTMGB) és a 1999/478/EK határozattal létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően helyben hagyja, elutasítja vagy módosítja az engedély megadásáról rendelkező javasolt határozatot.

(4) A Bizottság határozatát követő 30 napon belül az érintett tagállamok a Tanács elé utalhatják ezt a határozatot. A Tanács további 30 napon belül minősített többséggel eltérő határozatot hozhat.

12. cikk

Az engedély visszavonása

Az illetékes hatóság bármikor visszavonhatja az engedélyt, átmeneti vagy állandó jelleggel, ha előre nem látható, a

környezetre vagy az őshonos populációkra negatív hatással bíró események következnek be. Az engedélyek visszavonását tudományos tényekre alapozva – amennyiben tudományos információ még nem áll rendelkezésre, az elővigyázatosság elve alapján – és a nemzeti közigazgatási előírásokra kellő tekintettel kell megindokolni.

IV. FEJEZET

A BETELEPÍTÉSEKRE AZ ENGEDÉLY KIADÁSÁT KÖVETŐEN ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK

13. cikk

Megfelelés más közösségi rendelkezéseknek

Engedély csak az e rendelet szerinti betelepítésekre adható ki, amennyiben nyilvánvaló a megfelelés más jogszabályok, különösen a következők szerinti kötelezettségeknek:

- a 2006/88/EK irányelvben megállapított állat-egészségügyi feltételek;
- a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló, 2000. május 8-i 2000/29/EK tanács irányelvben ⁽¹⁾ megállapított feltételek.

14. cikk

Akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátás rutin betelepítés esetén

Rutin betelepítés esetén a vízi szervezeteknek nyitott vagy zárt akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátása karantén vagy kísérleti kibocsátás nélkül megengedett, kivéve ha kivételes esetekben az illetékes hatóság a tanácsadó bizottság által adott különleges tanács alapján másként határoz. Zárt akvakultúra-létesítményekből nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő szállítások nem tekinthetők rutin jellegűnek.

15. cikk

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátás nem rutin jellegű betelepítés esetén

(1) Nem rutin jellegű betelepítés esetén a vízi szervezeteknek nyitott és zárt akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátására szükség esetén a (2), (3) vagy (4) bekezdésben megállapított feltételek vonatkoznak.

(2) A vízi szervezeteket a Közösség területén belül kijelölt karanténlétesítményben helyezik el a III. mellékletben megállapított feltételeknek megfelelően, tenyészállomány kialakítása céljából.

⁽¹⁾ HL L 169., 2000.7.10., 1. o.

(3) A karanténlétesítmény elhelyezkedhet a fogadó tagállamon kívüli tagállamban is, feltéve hogy az érintett tagállamok ebben egyetértenek, és hogy ezt a lehetőséget a 9. cikk szerinti környezeti kockázatértékelésbe is belefoglalták.

(4) Adott esetben a betelepített vízi szervezeteknek csak az utódait lehet a fogadó tagállam akvakultúra-létesítményeiben használni, feltéve hogy nem találtak potenciálisan káros nem célfajokat a karantén ideje alatt. A felnőttállományt abban az esetben lehet kibocsátani, ha a szervezetek nem szaporodnak fogságban vagy a szaporodást tekintve teljesen sterilek feltéve, hogy a potenciálisan káros nem célfajok hiánya megerősítést nyert.

16. cikk

Kísérleti kibocsátás nyitott akvakultúra-létesítményekbe

Az illetékes hatóság megkövetelheti, hogy a vízi szervezetek nyitott akvakultúra-rendszerekbe történő kibocsátását egy kezdeti kísérleti kibocsátás előzze meg, amelyre különleges elszigetelési, és a tanácsadó bizottság tanácsán és ajánlásain alapuló védintézkedések vonatkoznak.

17. cikk

Vészhelyzeti intézkedési tervek

Az illetékes hatóság engedélyezéséhez a kérelmező kidolgoz egy vészhelyzeti intézkedési tervet valamennyi nem rutin jellegű betelepítésre és kísérleti kibocsátásra vonatkozóan, amely terv tartalmazza többek között a betelepített faj eltávolítását a környezetből, vagy sűrűségének csökkentését, azokra az előre nem látható eseményekre, amelyek a környezetre vagy az őshonos populációkra negatív hatással bírnak. Amennyiben ilyen esemény következik be, a vészhelyzeti intézkedési tervet azonnal végre kell hajtani, és az engedélyt vissza lehet vonni átmeneti vagy állandó jelleggel a 12. cikk szerint.

18. cikk

Megfigyelés

(1) Az idegen fajokat megfigyelés alatt kell tartani a nyitott akvakultúra-létesítménybe történő kibocsátásukat követően két évig vagy egy teljes generációs ciklus során – attól függően, hogy melyik a hosszabb –, hogy értékeljék, hogy a hatásokat pontosan jelezték-e előre, vagy hogy vannak-e további, vagy egyéb hatások. Különösen tanulmányozni kell a fajok elterjedésének vagy elszigetelődésének szintjét. Az illetékes hatóság határozza meg, hogy a kérelmező rendelkezik-e a megfelelő szakértelemmel, vagy hogy a megfigyelést más szervnek kell-e végeznie.

(2) A tanácsadó bizottság véleményére is figyelemmel, az illetékes hatóság hosszabb megfigyelési időszakot is előírhat, hogy értékelje az ökológiai rendszereket érő olyan hosszú távú hatásokat, amelyeket az (1) bekezdésben megállapított időszakban nem lehet könnyen feltárni.

(3) A tanácsadó bizottság értékeli a megfigyelési program eredményeit és különösen feljegyez minden, a környezeti kockázatértékelésben nem pontosan előre jelzett eseményt. Ezen

értékelés eredményét megküldik az illetékes hatóságnak, amely felveszi az eredmények összefoglalását a 23. cikk szerint létrehozott nemzeti nyilvántartásba.

V. FEJEZET

AZ ÁTTELEPÍTÉSEKRE AZ ENGEDÉLY KIADÁSÁT KÖVETŐEN ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK

19. cikk

Megfelelés más közösségi rendelkezéseknek

Engedély csak az e rendelet szerinti áttelepítésekre adható ki, amennyiben nyilvánvaló a megfelelés más jogszabályok, különösen a következők szerinti kötelezettségeknek:

- a) a 2006/88/EK irányelvben megállapított állat-egészségügyi feltételek;
- b) a 2000/29/EK irányelvben megállapított feltételek.

20. cikk

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő nem rutin jellegű áttelepítés

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő nem rutin jellegű áttelepítések esetén az illetékes hatóság megkövetelheti, hogy a vízi szervezetek kibocsátását egy kezdeti kísérleti kibocsátás előzze meg, amelyre a tanácsadó bizottság tanácsán és ajánlásain alapuló különleges elszigetelési és védintézkedések vonatkoznak.

21. cikk

Karantén

A fogadó tagállam kivételes esetekben, és a Bizottság jóváhagyására is figyelemmel, karantént írhat elő a 15. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének megfelelően a nem rutin jellegű áttelepítéssel érintett fajok nyitott akvakultúra-létesítménybe történő kibocsátása előtt. A Bizottság jóváhagyása iránti kérelem megjelöli a karantén szükségességének indokait. A Bizottság 30 napon belül válaszol e kérelemre.

22. cikk

Az áttelepítést követő megfigyelés

Nem rutin jellegű áttelepítést követően a fajokat a 18. cikknek megfelelően tartják megfigyelés alatt.

VI. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁS

23. cikk

Nyilvántartás

A tagállamok nyilvántartást vezetnek a betelepítésekről és áttelepítésekről, amely tartalmazza valamennyi kérelem, és az engedély kiadása előtt, valamint a megfigyelési időszakban összegyűjtött kapcsolódó dokumentumok nyilvántartását.

A nyilvántartást a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően szabadon hozzáférhetővé teszik a tagállamok és a nyilvánosság számára.

A 2371/2000/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott információs rendszer fejleszthető ki annak érdekében, hogy a tagállamok megoszthassák a nyilvántartásaikban szereplő információkat.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Részletes szabályok és a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás

(1) Az I., II., III. és IV. mellékletnek és megfelelő rendelkezéseiknek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosításait a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.

(2) Ahhoz, hogy egy faj a IV. mellékletbe kerülhessen, az szükséges, hogy a vízi szervezetet (életciklusához mérten) már régóta, káros hatások nélkül használják akvakultúrában a Közösség bizonyos területein, valamint a betelepítéseknek és az áttelepítéseknek a potenciálisan káros nem célfajok egyidejű átszállítása nélkül kell megvalósulniuk.

(3) A 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a Bizottság elfogadja azokat a szabályokat, amelyek a (2) bekezdésben említettek szerint a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételéhez szükséges feltételeket határozzák meg.

(4) Miután a Bizottság elfogadta a (3) bekezdésben említett végrehajtási szabályokat, a tagállamok az (1) bekezdésben említett eljárás alkalmazásával kérhetik a Bizottságtól fajok felvételét a IV. mellékletbe. A tagállamok tudományos adatokat szolgáltathatnak a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételéhez szükséges megfelelő kritériumokkal való összhang bizonyítása érdekében. Nem számítva azt az időtartamot, amely során a tagállamok a Bizottság kérésére további információkat szolgáltatnak, a Bizottság a kérelmek kézhezvételét követő öt hónapon belül határoz azok megfelelőségéről.

(5) Mindazonáltal a rendelet hatálybalépésének időpontját megelőzően a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételével kapcsolatos tagállami kérelmekről 2009. január 1-je előtt kell határozni.

(6) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint, az érintett tagállamok legkülső régióik tekintetében javasolhatják fajok felvételét a IV. melléklet egy különálló részébe.

25. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendeletet a 24. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási szabályokra vonatkozó bizottsági rendelet hatálybalépését követő 6 hónappal, de legkésőbb 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) Mindazonáltal az I. és II. fejezetben, valamint a 24. cikkben szereplő rendelkezéseket a rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2007. június 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

I. MELLÉKLET

KÉRELEM

(Indikatív iránymutatások a kérelmező által kitöltendő, a 6. cikkben előírt dokumentációhoz)

Amikor csak lehetséges, az információt a tudományos irodalom hivatkozásaival, valamint a tudományos hatóságokkal és halászati szakértőkkel folytatott személyes kommunikáció megjelölésével kell alátámasztani. A kérelmezőknek ajánlott a „nyitott” vagy „zárt” akvakultúra-létesítményekbe történő szállítások közötti különbségtétel.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem betelepítés helyett a tervezett áttelepítésre hivatkozik, a betelepítés/betelepített fogalmak helyébe az áttelepítés/áttelepített fogalmak lépnek.

A. Rövid összefoglalás

Adja meg a dokumentum rövid összefoglalását, beleértve a terv ismertetését, az őshonos fajokra és élőhelyekre gyakorolt lehetséges hatásokat, valamint az őshonos fajokra gyakorolt lehetséges hatások lehető legkisebbre történő csökkentésére irányuló kockázatsökkentő lépéseket.

B. Betelepítés

1. A betelepíteni vagy áttelepíteni tervezett faj (közönséges és tudományos) neve, megjelölve a nemet, fajt, alfajt vagy adott esetben az alacsonyabb taxonómiai besorolást.
2. Mutassa be a szervezet jellemzőit, beleértve a megkülönböztető jegyeket. Csatoljon tudományos rajzot vagy fényképet!
3. Mutassa be az előzményeket az akvakultúrában, a fejlesztéseket és egyéb betelepítéseket (adott esetben)!
4. Mutassa be a tervezett betelepítés célkitűzéseit és alapvető okait, beleértve annak magyarázatát, hogy e célkitűzést miért nem lehet őshonos faj alkalmazásával megvalósítani!
5. Milyen alternatív stratégiákat mérlegeltek, hogy a terv célkitűzéseit megvalósítsák?
6. Milyen földrajzi területet érint a tervezett betelepítés? Írja le a fogadó környezet élőhelyeit, ökológiai rendszerét és védelmi állapotát! Csatoljon térképet!
7. Adja meg a betelepíteni tervezett szervezetek számát (kezdetben, végül)! Tagolható a projekt különböző alrészekre? Amennyiben igen, az egyes alrészek hány szervezetet érintenének?
8. Mutassa be az állomány forrását/forrásait (létesítmény), valamint a genetikai állományt (amennyiben ismert)!

C. A betelepíteni tervezett faj élettörténetére vonatkozó információ minden életszakaszra

1. Mutassa be a természetes elterjedési területet, és a betelepítésnek köszönhetően az abban bekövetkező változásokat!
2. Rendelkezik-e az állomány, amelyből a betelepítés/áttelepítés származik bármely ismert nem célfajjal való kapcsolattal?
3. Milyen az említett nem célfaj elterjedése a betelepítendő/áttelepítendő állomány származási területén?
4. Jegyezze fel, hogy az adott fajt hol telepítették be korábban, és írja le a befogadó terület környezetére gyakorolt ökológiai hatásokat (ragadozó, zsákmány, vetélytárs, és/vagy az élőhely strukturális és funkcionális elemei)!
5. Milyen tényezők korlátozzák a fajt természetes elterjedési területén?
6. Mutassa be a fiziológiai tűréseket (vízminőség, hőmérséklet, oxigén és sótartalom) valamennyi életszakaszban (korai életszakaszok, felnőtt és reprodukív életszakaszok)!

7. Mutassa be az élőhely-preferenciákat és tűréseket valamennyi életszakaszban!
8. Mutassa be a reprodukzív biológiát!
9. Mutassa be a vándorlási magatartást!
10. Mutassa be a táplálékpreferenciákat valamennyi életszakaszban!
11. Mutassa be a növekedési arányt és az élettartamot (a tervezett betelepítés területén is, ha ismert)!
12. Mi az érintett fajok életkora vagy életkortartománya?
13. Mutassa be a viselkedési jellemzőket (társas, territoriális, agresszív)!

D. **Kölcsönhatás őshonos fajokkal**

1. Amennyiben kiszabadul, mekkora a betelepített szervezet túlélésének és megtelepedésének esélye? (Ez a kérdés a nyitott és zárt akvakultúra-létesítményekbe irányuló szállításra vonatkozik.)
2. A betelepített fajok várhatóan melyik élőhelyet/élőhelyeket foglalják majd el a betelepítés tervezett területén, egybeesik-e ez bármely érzékeny, fenyegetett vagy veszélyeztetett fajjal? (Jelölje meg, ha a betelepítés tervezett területe összefüggő vízfelületet is magában foglal!)
3. Mely őshonos fajokkal következik be átfedés a niche (ökológiai fülke) tekintetében? Van-e bármely nem használt ökológiai forrás, amelynek a faj hasznát veheti?
4. Mivel táplálkozik a betelepített szervezet a befogadó környezetben?
5. Ez a zsákmányolás okoz-e bármilyen káros hatást a befogadó ökológiai rendszerben?
6. A betelepített szervezetek fennmaradnak-e és sikeresen szaporodnak-e a betelepítés tervezett területén, vagy évenkénti telepítésre van szükség? (Ez a kérdés a nem zárt akvakultúra-létesítményekbe szánt fajokra vonatkozik.)
7. A betelepített szervezetek kereszteződnek-e őshonos fajokkal? A tervezett betelepítés eredményezheti-e bármely őshonos faj vagy állomány helyi szintű kihalását? A betelepített szervezetek gyakorolnak-e bármilyen hatást a helyi fajok ívási magatartására és ívási területére?
8. A tervezett betelepítés gyakorol-e bármilyen lehetséges hatást az élőhelyre vagy a vízminőségre?

E. **A befogadó környezet és az összefüggő vizek**

1. Szolgáltasson a befogadó környezetről és az összefüggő víztestekről fizikai információt, mint például időszakos vízhőmérsékletek, sótartalom, zavarosság, oldott oxigén, pH-érték, tápanyag és fémek! Megfelelnek-e e paraméterek a betelepítendő fajok tűrésének/preferenciáinak, beleértve a szaporodáshoz szükséges feltételeket?
2. Sorolja fel a befogadó vizek faji összetételét (főbb vízi gerincesek, gerinctelenek és növények)!
3. Szolgáltasson információt a betelepítés területén, beleértve az összefüggő vizeket, található élőhelyről, és határozza meg a kritikus élőhelyet! E paraméterek közül melyik felel meg a betelepítendő fajok tűrésének/preferenciáinak? A betelepített szervezetek megzavarhatják-e bármelyik bemutatott élőhelyet?
4. Mutassa be azokat a természetes vagy mesterséges akadályokat, amelyek meggátolhatják a betelepített szervezetek szomszédos vizekbe történő vándorlását.

F. **Megfigyelés**

Mutassa be a betelepíteni tervezett fajok sikerének nyomon követési értékelésére szolgáló terveket és, hogy hogyan értékeli az őshonos fajokra és élőhelyeikre gyakorolt negatív hatásokat!

G. Igazgatási terv

1. Mutassa be a tervezett betelepítés igazgatási tervét! Ennek tartalmaznia kell a következő információkat, de nem szorítkozhat csak azokra:
 - a) annak biztosítására hozott intézkedések, hogy más fajok (nem célfajok) ne kisérijék a szállítást;
 - b) ki rendelkezik engedéllyel, és milyen feltételek szerint a javasolt fajok alkalmazására;
 - c) a tervezett betelepítést megelőzi-e kereskedelmi fázis;
 - d) a faj eltávolítására vonatkozó készenléti terv leírása;
 - e) a javaslat minőségbiztosítási tervének bemutatása; és
 - f) egyéb betartandó jogszabályi követelmények.
2. Mutassa be azokat a kémiai, biofizikai és igazgatási intézkedéseket, amelyeket a szervezet és a nem célfajok nem célzott befogadó ökológiai rendszerekbe történő véletlen kiszabadulásának, és ottani megtelepedésének megelőzése érdekében hoznak! Részletesen mutassa be a vízforrást, a szennyvíz rendeltetési helyét, a szennyvízkezelést, a csapadékcatornák közelségét, a ragadozó állatok ellenőrzését, a hely biztonságát és a kiszabadulást megakadályozó intézkedéseket, amennyiben szükséges!
3. Mutassa be a szervezetek nevelő vagy keltető létesítményekből való nem szándékos, véletlen vagy nem engedélyezett kiszabadulása esetén, vagy a kibocsátást követően a kolonizáció területének véletlen vagy váratlan kiterjedése esetén követendő vészhelyzeti intézkedési tervet!
4. Amennyiben e terv halászerület létesítésére irányul, részletezze a halászat célját! Ki termel hasznot a halászerületből? Részletezze az igazgatási tervet, és adott esetben vegyen fel változtatásokat az igazgatási tervekbe a későbbiekben érintett fajok tekintetében!

H. Üzleti adatok

1. Adja meg a tulajdonos és/vagy a társaság nevét, az akvakultúra-engedély számát, és a működési engedély számát (adott esetben) vagy a kormányzati hivatal vagy osztály nevét a kapcsolattartó nevével, a telefon-, és faxszámot és az e-mailre vonatkozó információt!
2. Adjon meg a tervezett projekt gazdasági életképességére vonatkozó utalásokat!

I. Belső és külső hivatkozások

1. Adja meg a kérelem készítése során idézett valamennyi hivatkozás részletes bibliográfiáját!
 2. Adja meg a megkérdezett tudományos hatóságok és halászati szakértők nevének jegyzékét, a címeket is beleértve!
-

II. MELLÉKLET

A 9. cikkben előírt környezeti kockázatértékelés eljárásai és a kockázatértékelésbe felveendő minimumelemek

A vízi szervezetek betelepítéséhez vagy áttelepítéséhez társuló kockázatok értékeléséhez szükség van e szervezetek megtelepedése valószínűségének és e megtelepedés következményeinek az értékelésére.

Az eljárás magában foglalja a főbb környezeti összetevőket. Szabványosított megközelítést nyújt a genetikai és ökológiai hatással járó kockázatok, valamint a befogadásra szánt vizek őshonos fajaira esetlegesen hatást gyakorló nem célfajok behurcolása lehetőségének értékelésére.

A felülvizsgálati eljárás során a hangsúly nem a minősítésre, hanem az azt alátámasztó részletes biológiai és egyéb vonatkozó információk alapuló megállapításokra helyeződik. Tudományos bizonytalanság esetén az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem tervezett áttelepítésre vonatkozik, a „betelepítés, betelepített” fogalmak helyébe az „áttelepítés, áttelepített” szavak lépnek.

1. RÉSZ

ÖKOLÓGIAI ÉS GENETIKAI KOCKÁZATOK ÉRTÉKELÉSÉNEK ELJÁRÁSA

1. lépés

A betelepítés szándékolt területén túl történő megtelepedés és terjedés valószínűsége

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs) ⁽¹⁾	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK) ⁽²⁾	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽³⁾
A betelepített vagy áttelepített, kiszabadult vagy elszóródott faj sikeresen kolonizálódik, és populációt tart fenn a betelepítés szándékolt területén, az akvakultúra-létesítmény ellenőrzésén túl.			
A betelepített vagy áttelepített, kiszabadult vagy elszóródott faj túlterjed a betelepítés szándékolt területén.			
Végső minősítés ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ N = Nagy, K = Közepes, Cs = Csekély.

⁽²⁾ NB = Nagyon biztos, MB = Meglehetősen biztos, MK = Meglehetősen kétséges, NK = Nagyon kétséges.

⁽³⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽⁴⁾ A megtelepedés és elterjedés valószínűségének végső minősítése a legalacsonyabb minősítésű elem értékét kapja (például, a fenti elemek Nagy és Csekély minősítése Csekély végső minősítést eredményez). Másfelől, mindkét eseménynek – a szervezet sikeres kolonizációjának és populációja fenntartásának a betelepítés szándékolt területén (legyen az elszigetelt környezet, mint például egy létesítmény, vagy természetes élőhely), és a betelepítés szándékolt területén túlra terjedés valószínűségének (a fenti magyarázat szerint becsülve) – be kell következnie a betelepítés szándékolt területén túli megtelepedéshez.

A bizonyosság szintjének végső minősítése a legalacsonyabb bizonyossági szintű elem értékét kapja (pl. a Nagyon biztos és a Meglehetősen biztos minősítés egy Meglehetősen biztos végső minősítést eredményez). A végső minősítés kialakításakor a megtelepedés és elterjedés „ártalmasságát” a kockázat/nyereség aránnyal együtt figyelembe kell venni.

2. lépés

A megtelepedés és elterjedés következményei

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A helyi populációkkal való genetikai keveredés a genetikai sokféleség csökkenéséhez vezet			

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Az őshonos populációkkal fennálló versengés (élelem, tér), vagy azok kizsákmányolása a kipusztulásukhoz vezet			
Egyéb ökológiai jellegű nemkívánatos események			
A fenti események egy része azután is fennáll, hogy a betelepített fajt eltávolították			
Végső minősítés ⁽²⁾			
⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.			
⁽²⁾ A letelepedés és elterjedés következményeinek végső minősítése a legmagasabb minősítésű elem (egyedi valószínűség) értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése a legalacsonyabb bizonyossági szintű elem értékét kapja.			

3. lépés

Az idegen és nem honos fajokhoz társított kockázati potenciál

Az 1. és 2. lépésben elvégzett értékelés alapján egyetlen értéket kell megadni:

Összetevő	Kockázati potenciál (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Megtelepedés és elterjedés (1. lépés)			
Ökológiai következmények (2. lépés)			
Az átfogó kockázati potenciál végső minősítése ⁽²⁾			
⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.			
⁽²⁾ A kockázati potenciál végső besorolása a két lehetőség közül a magasabb értékét kapja, ha a két becslés között nincs valószínűségi növekedés (azaz, ha a megtelepedés és elterjedés kockázata nagy, és az ökológiai kockázat közepes, a végső minősítés a két valószínűség közül a magasabb, azaz a nagy. Ha valószínűségi növekedés van a két becslés között (azaz a nagy és a csekély keveréke) a végső minősítés közepes.			

Ezen értékelés eredményét a következő kockázati szintekben megadva kell kifejezni:

Magas kockázatú szállítás:

- a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek magas kockázatával jár;
- olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek növelnék az említett károsodás kockázatát;
- olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely élő vízi állatokat értékesít további tenyésztési vagy újratelepítési céllal;
- következésképpen a szállítás nagyobb aggodalomra ad okot (jelentős kockázatsökkentési intézkedésekre van szükség). Tanácsos a terv elutasítása, kivéve ha a kockázatsökkentési eljárásokkal a kockázatot csekélyre lehet csökkenteni.

Közepes kockázatú szállítás:

- a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek közepes kockázatával jár;
- olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek szükségszerűen megnövelnék az említett károsodás kockázatát, a fajt és az elszigetelési feltételeket figyelembe véve;
- olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely főként emberi fogyasztásra szánt termékeket értékesít;

- d) következésképpen a szállítás mérsékelt aggodalomra ad okot. Tanácsos a terv elutasítása, kivéve ha a kockázatsökkentési eljárásokkal a kockázatot csekélyre lehet csökkenteni.

Csekély kockázatú szállítás:

- a) a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek csekély kockázatával jár;
- b) olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek nem növelnék az említett károsodás kockázatát;
- c) olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely csak emberi fogyasztásra szánt termékeket értékesít;
- d) következésképpen a szállítás elhanyagolható aggodalomra ad okot. Tanácsos a terv elfogadása. Kockázatsökkentésre nincs szükség.

A tervet a bemutatottak szerint csak akkor lehet jóváhagyni (nincs szükség kockázatsökkentési intézkedésekre), ha a becsült átfogó kockázati potenciál csekély, és ha az átfogó bizonyosság, amely tekintetben a kockázat becslését elvégezték, nagyon biztos, vagy meglehetősen biztos.

Ha az első elemzések eredményeként az átfogó kockázatot a nagy vagy a közepes kategóriába sorolják, elszigetelési vagy kockázatsökkentési javaslatokat kell a kérelembe belefoglalni, amelyet addig vetnek alá sorozatos kockázatelemzésnek, amíg az átfogó kockázat végső minősítése csekélyre nem változik, nagyon biztos vagy meglehetősen biztos értékeléssel. E kiegészítő lépések bemutatása, valamint az elszigetelési és kockázatsökkentési intézkedések részletes leírása a kockázatértékelés szerves részét képezi.

2. RÉSZ

NEM CÉLFAJOKRA VONATKOZÓ ÉRTÉKELÉSI ELJÁRÁS

1. lépés

Nem célfajok megtelepedésének és elterjedésének valószínűsége a betelepítés szándékolt területén kívül

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A vízi szervezetek betelepítésének vagy áttelepítésének következményeként nem célfajokat hurcolnak be			
A behurcolt nem célfaj alkalmas élőhelyet vagy gazdaszervezetet talál			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A valószínűség végső minősítése a legalacsonyabb kockázati minősítés értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

2. lépés

A nem célfajok megtelepedésének és elterjedésének következményei

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A nem célfaj verseng az őshonos populációkkal, vagy kiszákmányolja azokat, ami e populációk kipusztulásához vezet			
A nem célfajok helyi populációkkal való genetikai keveredése a genetikai sokféleség csökkenéséhez vezet			
Egyéb ökológiai vagy patológiai jellegű nemkívánatos események			

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A fenti események egy része azután is fennáll, hogy a nem célfajt eltávolították			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A következmények végső minősítése a legmagasabb kockázati minősítés értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

3. lépés

A nem célfajokhoz társított kockázati potenciál

Az 1. és 2. lépésben elvégzett értékelés alapján egyetlen értéket kell megadni:

Összetevő	Kockázati potenciál (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Megtelepedés és elterjedés (1. lépés)			
Ökológiai következmények (2. lépés)			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A kockázati potenciál végső minősítése a legalacsonyabb kockázati minősítésű elem értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

Az idegen fajokhoz társított kockázati potenciál értékelésére alkalmazandó feltételeket (1. rész) megfelelően alkalmazni kell a nem célfajokhoz társított kockázati potenciálra is (2. rész), beleértve az elszigetelési és kockázatsökkentési intézkedések bevezetésének kötelezettségét.

3. RÉSZ

ÁTFOGÓ KÖRNYEZETI KOCKÁZATÉRTÉKELÉS – ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS

- Előzmények, háttér, és a kérelem indokai:
 - A kockázatértékelés összefoglalására vonatkozó információ
 - Az ökológiai és genetikai kockázat értékelésének összefoglalása
 - A nem célfajokkal kapcsolatos kockázatértékelés összefoglalása
- Megjegyzések:
- Kockázatsökkentési intézkedések:
- Záró megállapítás a szervezettel kapcsolatos, teljes potenciális kockázatról:
- Tanács az illetékes hatóságnak:

III. MELLÉKLET

Karantén

A karantén az az eszköz, amelynek segítségével élő állatokat vagy növényeket és az azokhoz társuló bármely szervezetet teljesen elszigetelten tartják az őket körülvevő környezettől, hogy meggátolják a vadon élő és tenyésztett fajokra gyakorolt hatást, és a természetes ökológiai rendszerek nemkívánatos változását.

Az idegen vagy nem honos fajokat elég hosszú ideig szükséges karanténban tartani ahhoz, hogy fel lehessen deríteni valamennyi nem célfajt, és meg lehessen győződni a kórokozók vagy betegségek hiányáról. Az egységet az elhelyezkedése szerinti tagállam azon illetékes hatóságának előírásaival összhangban kell megépíteni, amely hatóság a jóváhagyásáért felelős. A karantén időtartamát az engedélyben fel kell tüntetni. Ha a létesítmény nem a fogadó tagállamban található, a létesítményért felelős tanácsadó bizottságnak és a fogadó tagállam tanácsadó bizottságának kell megállapodnia az időtartamról.

Az üzemeltetőknak a karanténlétesítményeket a következő feltételeknek megfelelően kell működtetniük. Az üzemeltetőnek továbbá minőségbiztosítási programmal és kezelési utasítással kell rendelkezniük.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem tervezett áttelepítésre vonatkozik, a „betelepítés, betelepített” fogalmak helyébe az „áttelepítés, áttelepített” szavak lépnek.

Szennyvíz- és hulladéktartalmatlanítás

A létesítményen belül keletkezett szennyvizet és hulladékot úgy kell kezelni, hogy hatékonyan elpusztítsák valamennyi célfajt és a járulékos szervezetet. A folyamatos üzemelés és teljes elszigetelés biztosítása érdekében a karantén szennyvízkezelő berendezéseit vészhelyzetek esetére biztonsági mechanizmusokkal kell felszerelni.

A kezelt szennyvíz és hulladék tartalmazhat olyan anyagokat, amelyek a környezetre ártalmasak (pl. korhadásgátló anyagok), és azt úgy kell ártalmatlanítani, hogy a lehető legkisebbre csökkenjen a környezetre gyakorolt hatás.

A szennyvíz és a szilárd hulladék kezelésének részleteit a kezelésért és ütemezésért felelős személyzet felsorolásával kell elkészíteni. A rendszert ellenőrizni kell a hatékony üzemelés és a lehetséges meghibásodások korai feltárásának biztosítása érdekében.

Fizikai elkülönítés

Az átszállított szervezeteket elkülönítve kell tartani más szervezetektől az elszigetelés biztosítása érdekében. Ez nem vonatkozik azokra a jelzőfajokra, amelyeket kifejezetten a betelepített fajok hatásainak vizsgálata érdekében vetettek be. Meg kell akadályozni a madarak, más állatok, kórokozók vagy szennyező anyagok bejutását.

Személyzet

A bejutást a képzett, felhatalmazott személyzetre kell korlátozni. A lábbeliket, kezeket és a létesítményben használt bármilyen anyagot fertőtleníteni kell (lásd alább) a létesítmény elhagyása előtt.

Felszerelés

Átvételkor valamennyi életteret, tartályt, vizet, szállítótartályt és a betelepített fajjal érintkező felszerelést, beleértve a szállítójárműveket annak biztosításával kell kezelni, hogy a fajok vagy a társult nem célfajok ne szabaduljanak ki a létesítményből. Valamennyi szállító vagy csomagolóanyagot fertőtleníteni kell, vagy el kell égetni, ha az anyag elégetése engedélyezett.

Elhullás és ártalmatlanítás

Napi nyilvántartást kell vezetni az elhullásokról, és az illetékes hatóság általi ellenőrzéshez rendelkezésre kell bocsátani. Valamennyi elhullott egyed a helyszínen kell tartani. Egyetlen elhullott egyed, szövetet, vagy héjat sem lehet kidobni a teljes fertőtlenítést biztosító jóváhagyott kezelés nélkül. Alkalmazható a hőkezelés, mint például az autoklávozás, vagy a kémiai sterilizáció.

Az elhullásokat jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, és a tagállamoknak kellő időben ki kell vizsgálniuk azok okát. Az elhullott egyedeket a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell tárolni, szállítani és ártalmatlanítani.

Ellenőrzés és vizsgálat

Rendszeres ellenőrzéseket kell tartani a nem célfajokra vonatkozóan. Ha ezeket a fajokat, vagy egy korábban fel nem derített megbetegedést vagy elősködőt azonosítanak egy szervezetben, intézkedéseket kell hozni a helyzet uralására. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a szervezet megsemmisítését és a létesítmény fertőtlenítését.

Tartam

A karantén előírt időtartama a kérdéses szervezetnek, az érintett nem célfajok szezonálisának és a tartási feltételeknek megfelelően változik.

Nyilvántartás

A karanténlétesítményeknek pontos nyilvántartást kell vezetniük a következőkről:

- a személyzet be- és kilépési ideje,
- az elhullások száma és a tárolás vagy ártalmatlanítás módszerei,
- a bejövő víz és a szennyvíz kezelése,
- a szakértőknek a nem célfajok vizsgálatára átadott minták,
- a karantén üzemelését érintő rendkívüli feltételek (áramkimaradás, az épület károsodása, súlyos időjárási feltételek stb.).

Fertőtlenítés

A fertőtlenítés fertőtlenítőszernek az ártalmas szervezetek elpusztításához megfelelő koncentrációban és megfelelő ideig történő alkalmazását foglalja magában. A karantén-fertőtlenítésre szolgáló fertőtlenítőszernek és koncentrációknak teljes tengervíz és édesvíz-fertőtlenítésen kell alapulniuk. Hasonló koncentrációkat kell alkalmazni a létesítmény rutinszerű fertőtlenítéséhez. Javasolt valamennyi fertőtlenítőszer semlegesítése a közvetlen környezetbe történő kibocsátást megelőzően, valamint a tengervizet használó létesítményeknek kezelniük kell a vegyi fertőtlenítés során termelődő maradvány oxidánsokat. Veszélyhelyzet, mint például behurcolt elősködő vagy kórokozó felfedezése esetén elegendő fertőtlenítőszernek kell rendelkezésre állnia a teljes létesítmény kezelésének lehetővé tételére.

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 2007/2006/Ek rendelettel (HL L 379., 2006.12.28., 98. o.) módosított rendelet.

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk (5) bekezdésében előírt fajok jegyzéke

Szivárványos pisztráng, *Oncorhynchus mykiss*

Sebes pisztráng, *Salvelinus fontinalis*

Közönséges ponty, *Cyprinus carpio*

Amur, *Ctenopharyngodon idella*

Fehér busa, *Hypophthalmichthys molitrix*

Pettyes busa, *Aristichthys nobilis*

Csendes-óceáni osztriga, *Crassostrea gigas*

Rövid Vénusz-kagyló, *Ruditapes philippinarum*

Pisztrángsügér, *Micropterus salmoides*

Sarkvidéki szemling, *Salvelinus alpinus*

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2007. június 25.)

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap létrehozásáról

(2007/435/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (3) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó támogató intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.
- (2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i külön ülésén megállapította, hogy az Európai Uniónak biztosítania kell a tagállamai területén legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokkal való tisztességes bánásmódot. Erőteljesebb beilleszkedési politikára van szükség, amelynek

célja, hogy az uniós állampolgárokéhoz hasonló jogokat és kötelezettségeket biztosítsanak számukra. E politikának továbbá fokoznia kell a gazdasági, szociális és kulturális életben a megkülönböztetésmentességet, valamint a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni intézkedések kidolgozását.

- (3) A harmadik országok állampolgárainak a tagállamokba történő beilleszkedése lényeges eleme a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításának, amely a Közösség Szerződésben megállapított alapvető célkitűzése. A Szerződésre figyelemmel azonban a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alapnak (a továbbiakban: az Alap) – a tagállamokban megvalósuló beilleszkedési folyamat támogatására vonatkozó konkrét intézkedések társfinanszírozása vonatkozásában – elsősorban az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárokat kell megcéloznia.
- (4) Az Európai Tanács a 2004. november 4–5-i hágai programban kiemeli, hogy a tagállamok társadalmi belüli stabilitás és kohézió célkitűzésének elérése érdekében hatékony politikák kidolgozására van szükség. Az Európai Tanács a nemzeti beilleszkedési politikák fokozottabb összehangolását sürgeti közös keret alapján, és felkéri a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a beilleszkedéssel kapcsolatos tapasztalatok és információk strukturális cseréjét.
- (5) Az Európai Unió Tanácsa és a tagállamok kormányképviselői a hágai programban szereplő kérdésnek megfelelően 2004. november 19-én megállapították az „Európai Unió bevándorló beilleszkedési politikájának közös alapelveit” (a továbbiakban: közös alapelvek). A közös alapelvek segítenek abban, hogy a tagállamok megfogalmazzák beilleszkedési politikájukat, gondolatokkal teli útmutatót nyújtva az

⁽¹⁾ 2006. február 14-i vélemény (HL C 88., 2006.4.11., 15. o.).

⁽²⁾ 2005. november 16-i vélemény (HL C 115., 2006.5.16., 47. o.).

⁽³⁾ 2006. december 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

alapelvekről, amelyek alapján saját erőfeszítéseiket megítélhetik és értékelhetik.

intézkedéseket a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére az ESZA és ezen Alap révén.

- (6) A közös alapelvek kiegészítik és teljes mértékben összhangban vannak a jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok befogadásáról és tartózkodásáról szóló közösségi jogalkotási aktusokkal – ami a családegyesítést és a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezőket illeti – és más meglévő jogszabályi keretekkel, így többek között a nemek közötti egyenlőségre, a megkülönböztetésmentességre és a társadalmi integrációra vonatkozókkal is.
- (7) Emlékeztetve a Bizottság 2005. szeptember 1-jei, a harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióban történő beilleszkedése keretrendszerének közös programjáról szóló közleményére, a közös beilleszkedési programról szóló 2005. december 1–2-i tanácsi következtetések hangsúlyozzák azt az igényt, hogy meg kell erősíteni a tagállamok beilleszkedési politikáját, és el kell ismerni a jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok-nak minden társadalmi szempontot felölelő beilleszkedésére vonatkozó európai szintű keret, és különösen a közös alapelvek végrehajtását szolgáló konkrét intézkedések meghatározásának a fontosságát.
- (8) Amennyiben egy tagállam nem dolgoz ki és hajt végre beilleszkedési politikát, az többféle módon is hátrányosan érintheti a többi tagállamot és az Európai Uniót.
- (9) E programozás alátámasztására az integráció terén a költségvetési hatóság konkrét előirányzatokat határozott meg az Európai Unió 2003–2006-os időszakra szóló általános költségvetésében a beilleszkedéssel kapcsolatos kísérleti projektek és előkészítő intézkedések finanszírozására (a továbbiakban: az INTI).
- (10) Az INTI alapján és a bevándorlásról, beilleszkedésről és foglalkoztatásról szóló bizottsági közleményekre, valamint a migrációról és beilleszkedésről szóló első éves jelentésre hivatkozva, a közös alapelvekkel összhangban és az Európai Szociális Alapot (a továbbiakban: ESZA) kiegészítve szükségesnek látszik a Közösség ellátása 2007-től egy olyan meghatározott eszközzel, amelynek célja a tagállamok nemzeti erőfeszítéseikhez való hozzájárulás olyan beilleszkedési politikák kifejlesztése és végrehajtása érdekében, amelyek lehetővé teszik, hogy a különböző kulturális, vallási, nyelvi és etnikai háttérű harmadik országbeli állampolgárok teljesítsék a tartózkodási feltételeket és ez megkönnyítse beilleszkedésüket az európai társadalmakba.
- (11) A Közösség által a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére adott válasz következetességét biztosítandó, az ezen eszközökből finanszírozott intézkedéseknek célirányosan meghatározottnak kell lenniük, és ki kell egészíteniük az ESZA-ból és az Európai Menekültügyi Alapból finanszírozott intézkedéseket. Ebben az összefüggésben ki kell dolgozni a Közösség válaszáának következetességét biztosító meghatározott közös programozási
- (12) Szem előtt tartva, hogy ez az Alap és az ESZA a tagállamokkal megosztott igazgatás alá tartozik, a végrehajtás következetességének biztosítására nemzeti szinten is kell intézkedéseket hozni. Ezért a tagállamok ezen Alap végrehajtásáért felelős hatóságait fel kell kérni, hogy hozzanak létre együttműködési és összehangolási mechanizmusokat a tagállamok által kijelölt hatóságokkal az ESZA és az Európai Menekültügyi Alap végrehajtásának irányítására és annak biztosítására, hogy ezen Alap intézkedései meghatározottak legyenek, valamint kiegészítsék az ESZA és az Európai Menekültügyi Alap által finanszírozott intézkedéseket.
- (13) Ezzel az eszközzel – a tagállamokban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedési folyamatának támogatására vonatkozó konkrét intézkedések társfinanszírozása vonatkozásában – elsősorban azon intézkedéseket kellene megcélózni, melyek az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárokra vonatkoznak. Ebben az összefüggésben hivatkozni lehet a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, mely az öt éves jogszerű tartózkodást említi követelményként ahhoz, hogy harmadik országbeli állampolgárok „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást szerezhessenek.
- (14) Ennek az Alapnak továbbá támogatnia kellene a tagállamokat azon kapacitásuk továbbfejlesztésében, amely a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó minden beilleszkedési stratégia, koncepció és intézkedés kidolgozására, végrehajtására, figyelemmel kísérésére és értékelésére, valamint az információk, a legjobb gyakorlat cseréjére, és az ezen kapacitás bővítéséhez hozzájáruló tagállamokon belüli és közötti együttműködésre irányul.
- (15) Ez a határozat egy összefüggő keret része – amely magába foglalja a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról és a 2004/904/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. május 23-i 573/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ⁽²⁾, a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 574/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ⁽³⁾ és a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 575/2007/EK tanácsi határozatot ⁽⁴⁾ – , amelynek célja a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás az Unió külső határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és a Szerződés IV. címével összhangban kidolgozott közös menekültügyi és bevándorlási politikák végrehajtásából adódó pénzügyi terhet illetően.

⁽¹⁾ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

⁽²⁾ HL L 144., 2007.6.6., 1. o.

⁽³⁾ HL 144., 2007.6.6., 22. o.

⁽⁴⁾ HL 144., 2007.6.6., 45. o.

- (16) Az Alapból nyújtott támogatás hatékonyabb és célzatosabb lesz akkor, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása stratégiai többéves programozáson alapul, amelyet minden tagállam a Bizottsággal párbeszédet folytatva dolgoz ki.
- (17) A Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján valamennyi tagállamnak készítenie kell a fejlesztési stratégiájáról egy, a sajátos helyzetét és igényeit figyelembe vevő többéves programozási dokumentumot, amely keretet képez az éves programokban felsorolt intézkedések végrehajtásához.
- (18) Az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett megosztott igazgatás összefüggésében pontosabban meg kell határozni, hogy a Bizottság milyen feltételekkel gyakorolhatja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke és 48. cikkének (2) bekezdése értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az Alapokat.
- (19) Objektív szempontokat kell meghatározni a rendelkezésre álló éves források tagállamok közötti elosztására. E szempontok megállapítása során figyelembe kell venni a tagállamokban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számát és az adott referencia-időszakban újonnan befogadott harmadik országbeli állampolgárok számát.
- (20) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az igazgatási és ellenőrzési rendszer megfelelő működésének és a végrehajtás minőségének biztosítására. Ezért meg kell határozni azon általános elveket és szükséges funkciókat, melyeket az összes programnak teljesítenie kell.
- (21) A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban elsősorban a tagállamok felelősek az alpból származó fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.
- (22) A többéves és éves programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, valamint a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrekciója tekintetében. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében kell meghatározni azokat a módszereket, amelyekkel a tagállamok biztosítják a megfelelő rendszerek létrehozását és kielégítő működését.
- (23) A Bizottság pénzügyi ellenőrzési hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést ezen a téren ösztönözni kell.
- (24) Az Alapból támogatott intézkedések hatékonysága és eredménye az értékelésen és az eredményeik terjesztésén is múlik. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát és a kapcsolódó információk minőségét biztosító szabályokat.
- (25) Az intézkedéseket félidős felülvizsgálat és hatásvizsgálat keretében értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felülvizsgálati intézkedései részeként kell végezni.
- (26) Szem előtt tartva a közösségi finanszírozás átláthatóságának fontosságát, a Bizottságnak – figyelembe véve a megosztott igazgatás alá tartozó olyan más eszközökkel kapcsolatos gyakorlatot, mint például a strukturális alapok – iránymutatást kell nyújtania annak elősegítése érdekében, hogy az ezen alpból támogatásban részesülő valamennyi hatóság, nem kormányzati szervezet, nemzetközi szervezet és egyéb szervezet megfelelően igazolja vissza a kapott támogatást.
- (27) Ez a határozat a program teljes időtartamára meghatároz egy, az éves költségvetési eljárás során a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodás⁽²⁾ 38. pontja szerinti pénzügyi referenciaösszeget, a költségvetési hatóság Szerződésben meghatározott hatáskörének érintése nélkül.
- (28) Mivel e határozat céljait, nevezetesen a harmadik országok állampolgárainak a befogadó tagállamok társadalmába történő beilleszkedését a közös alapelvek keretein belül, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok – az intézkedés léptéke és hatása miatt – közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (30) Az Alap kellő időben történő megvalósítása érdekében e határozatot 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

⁽²⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. Az 1995/2006/EK, Euratom rendelettel (HL L 390., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

- (31) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, és az nem kötelező, illetve nem alkalmazható Dániára.
- (32) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország 2005. szeptember 6-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.
- (33) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság 2005. október 27-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

TÁRGY, CÉLKITŰZÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a határozat a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez és a tagállamok közötti szolidaritás elvének alkalmazásához való hozzájárulás érdekében a 2007. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alapot (a továbbiakban: az Alap) egy olyan összefüggő keret részeként, amely magában foglalja az 573/2007/EK határozatot, az 574/2007/EK határozatot és az 575/2007/EK határozatot is.

Ez a határozat meghatározza azokat a célkitűzéseket, amelyekhez az Alap hozzájárul, annak végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztásának szempontjait.

Ez a határozat megállapítja az Alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, a felügyeleti, valamint ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatmegosztáson alapulnak.

(2) Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik egy harmadik ország területén tartózkodnak, és a nemzeti jogban meghatározott különleges, indulást megelőző intézkedéseknek és/vagy feltételeknek eleget tesznek, beleértve az adott tagállam társadalmába való beilleszkedés képességére vonatkozó feltételeket – ezen határozat hatálya alá tartoznak.

(3) Azon harmadik országbeli állampolgárok, akiknek menedékjog iránti kérelme ügyében még nem született végleges döntés, vagy menekült vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállást élveznek, vagy akik menekültnek számítanak vagy kiegészítő védelemre jogosultak a harmadik országok

állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján – nem tartoznak ezen határozat hatálya alá.

(4) Harmadik országbeli állampolgár minden olyan személy, aki az EK-Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár.

2. cikk

Az Alap általános célkitűzése

(1) Az Alap általános célkitűzése a tagállamok erőfeszítéseinek támogatása ahhoz, hogy lehetővé tegyék, hogy a különböző gazdasági, társadalmi, kulturális, vallási, nyelvi és etnikai háttérű harmadik országbeli állampolgárok teljesítsék a tartózkodási feltételeket és ez megkönnyítse beilleszkedésüket az európai társadalmakba.

Az Alap elsősorban az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedésével kapcsolatos intézkedésekre koncentrál.

(2) Az (1) bekezdésben említett célkitűzés előmozdítása céljából az Alap hozzájárul a harmadik országok állampolgáira vonatkozó nemzeti beilleszkedési stratégiáknak a társadalom valamennyi vonatkozásában történő kidolgozásához és végrehajtásához különösen szem előtt tartva azt az elvet, hogy a beilleszkedés kétirányú, dinamikus folyamat, melynek során kölcsönösen alkalmazkodik valamennyi bevándorló és a tagállamok valamennyi állampolgára.

(3) Az Alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

3. cikk

Konkrét célkitűzések

Az Alap a következő konkrét célok eléréséhez járul hozzá:

- a harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedési folyamatához kapcsolódó és azt támogató befogadási eljárások kialakításának és végrehajtásának elősegítése;
- a tagállamokba újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedési folyamatának kidolgozása és végrehajtása;
- a tagállamok azon képességének javítása, hogy kidolgozzák, végrehajtsák, felügyeljék és értékeljék a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére vonatkozó politikákat és intézkedéseket;
- a harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedését érintő koncepciók és intézkedések kidolgozásával, végrehajtásával, ellenőrzésével és értékelésével kapcsolatos információk, legjobb gyakorlat cseréje és együttműködés a tagállamokon belül, illetve közöttük.

⁽¹⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

4. cikk

Támogatható intézkedések a tagállamokban

(1) A 3. cikk a) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében az Alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

- a) megkönnyítik a befogadási eljárások tagállami kidolgozását és végrehajtását, többek között az érdekelt felekkel folytatott konzultációs eljárások és a harmadik országok állampolgárainak meghatározott nemzetiségeit vagy kategóriáit célzó megközelítésekkel kapcsolatos szakértői tanácsok és információk cseréjének támogatása révén;
- b) hatékonyabbá és elérhetőbbé teszik a befogadási eljárások végrehajtását a harmadik országok állampolgárainak, többek között a felhasználóbarát kommunikációs és információs technológia használatával a tájékoztatási kampányok és a kiválasztási eljárások során;
- c) felkészítik a harmadik országok állampolgárait a befogadó társadalomba való jobb beilleszkedésre az olyan utazást megelőző intézkedések támogatásával, mint például a szakképzés, a származási országban tartott tájékoztatók, átfogó állampolgársági ismeretekre vonatkozó képzések és nyelvvoktatás, melyek lehetővé teszik számukra a beilleszkedésükhöz szükséges ismeretek és készségek megszerzését.

(2) A 3. cikk b) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében az Alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

- a) olyan programokat és tevékenységeket indítanak el, melyek célja az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárok bevezetése a befogadó társadalomba, és annak lehetővé tétele, hogy elsajátítsák az alapvető ismereteket a befogadó társadalom nyelvéről, történelméről, intézményeiről, társadalmi-gazdasági tulajdonságairól, kulturális életéről és alapvető normáiról és értékeiről, valamint kiegészítik a már meglévő programokat és tevékenységeket;
- b) fejlesztik és javítják az ilyen helyi és regionális szintű programok és tevékenységek minőségét, különös hangsúlyt fektetve az állampolgársági ismeretekre;
- c) megerősítik az ilyen programok és tevékenységek azon képességét, hogy eljussanak bizonyos csoportokhoz, például a befogadási eljárás alá eső személyek családtagjaihoz, gyermekekhez, nőkhez, idősekhez, írástudatlanokhoz vagy fogyatékkal élő személyekhez;
- d) növelik az ilyen programok és tevékenységek rugalmasságát, különösen a részidős tanfolyamok, gyorsított képzések, távoktatási vagy e-oktatási rendszerek vagy hasonló képzések révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a harmadik országok állampolgárai munka vagy tanulás közben teljesítsék ezeket a programokat és tevékenységeket;
- e) olyan programokat és tevékenységeket dolgoznak ki és hajtanak végre, melyek fiatal harmadik országbeli állampolgárokra irányulnak, akiknek az identitásukkal kapcsolatos sajátos szocio-kulturális kihívásokkal kell szembenéznük;

f) olyan programokat és tevékenységeket dolgoznak ki, melyek elősegítik a befogadást és támogatják a magasan képzett, illetve képesítéssel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedési folyamatát.

(3) A 3. cikk c) és d) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az Alap olyan tagállami és tagállamok közötti intézkedéseket támogat, amelyek:

- a) segítik a harmadik országbeli állampolgárok hozzáférését az állami és magánjavakhoz és szolgáltatásokhoz, többek között a közvetítő szolgáltatásokhoz, tolmácsoláshoz és fordításhoz, azáltal is, hogy javítják a személyzet interkulturális készségét;
- b) fenntartható szervezeti struktúrákat építenek ki a beilleszkedés és a sokféleség kezelésére, elősegítik a polgári és kulturális életben való tartós és fenntartható részvételt, és kidolgozzák a különböző érdekelt felek közötti együttműködési módokat, amelyek révén a különböző szintű tisztviselők gyorsan értesülhetnek a máshol szerzett tapasztalatokról és bevált gyakorlatról, és amennyiben lehetséges, közösen használhatják az erőforrásokat;
- c) kidolgozzák és végrehajtják az interkulturális képzést, a kapacitásépítést és a sokféleség kezelését, valamint a köz- és magánszolgáltatók személyzetének képzését, az oktatási intézményeket is beleértve;
- d) megerősítik azon képességet, hogy a kormány különböző szintjei és tárcái között összehangolják, végrehajtsák, figyelemmel kísérik és értékelik a harmadik országok állampolgárait célzó nemzeti beilleszkedési stratégiákat;
- e) hozzájárulnak a befogadási eljárások vagy a (2) bekezdésben említett programok és tevékenységek értékeléséhez a harmadik országok azon állampolgárai közötti reprezentatív felmérések támogatásával, akik igénybe vették azokat, illetve az olyan érdekelt felek közötti reprezentatív felmérések támogatásával, mint például vállalkozások, nem kormányzati szervezetek és regionális vagy helyi hatóságok;
- f) olyan rendszereket vezetnek be és hajtanak végre, amelyekkel információ gyűjthető és elemezhető a harmadik országok állampolgárainak különböző csoportjainak igényeiről helyi vagy regionális szinten a harmadik országok állampolgárainak konzultációs fórumai bevonásával és az érdekelt felek közötti információcserével, illetve felmérések készítésével a bevándorlási közösségeken belül, annak megállapítására, hogy hogyan lehet ezekre az igényekre a legjobban reagálni;
- g) harmadik országbeli állampolgárok számára konzultációs fórumok, az érdekelt felek közötti információcsere, és az interkulturális, a közösségek közötti, illetve a közösségek és a politikát meghatározó és döntéshozó hatóságok közötti hitközi és vallási párbeszéd fórumok kialakításával járulnak hozzá a beilleszkedési politikák mögött húzódó kétirányú folyamathoz;
- h) mutatókat és teljesítményértékelést dolgoznak ki a nemzeti szinten elért eredmények méréséhez;

- i) magas színvonalú ellenőrző eszközöket és értékelési rendszereket dolgoznak ki a beilleszkedést célzó koncepciókhoz és intézkedésekhez;

- j) elsősorban a médiában folytatott felvilágosító kampányok által növelik a befogadó társadalmakban a migráció, valamint a beilleszkedést célzó intézkedések elfogadottságát.

5. cikk

Közösségi intézkedések

(1) A Bizottság kezdeményezésére az Alap rendelkezésére álló források legfeljebb 7 %-át lehet a bevándorlási és beilleszkedési politikával kapcsolatos transznacionális intézkedések vagy az egész Közösség érdekében álló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására fordítani.

(2) Különösen azok a közösségi intézkedések jogosultak támogatásra, amelyek:

- a) előmozdítják a bevándorlás területén a közösségi jog és a bevált gyakorlatok végrehajtására, valamint a beilleszkedés területén a bevált gyakorlatok végrehajtására irányuló közösségi együttműködést;
- b) támogatják a két vagy több tagállamból származó szervek közötti transznacionális partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a beilleszkedési politikák minőségének javítására;
- c) támogatják a transznacionális figyelemfelkeltő kampányokat;
- d) támogatják a legjobban bevált gyakorlatokra és a bevándorlási és beilleszkedési politikák minden más aspektusára, többek között a korszerű technológia felhasználására vonatkozó tanulmányokat, tájékoztatást és információcserét;
- e) támogatják a bevándorlás és a beilleszkedés területén a közösségi együttműködés, a bevándorlás területén pedig a közösségi jog új formáinak lehetőségére vonatkozó kísérleti projekteket és tanulmányokat;
- f) támogatják a bevándorlás és a beilleszkedés területén a politikai fejlemények méréséhez használatos közös statisztikai eszközök, módszerek és mutatók tagállamok általi fejlesztését és alkalmazását.

(3) A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET

A TÁMOGATÁS ELVEI

6. cikk

Kiegészítő kapcsolat, következetesség és megfelelés

(1) Az Alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, beépítve ezekbe a Közösség prioritásait.

Különösen a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére adott közösségi válasz következetességét biztosítandó, az ezen Alapból finanszírozott intézkedéseket célirányosan kell meghatározni, és azoknak ki kell egészíteniük az Európai Szociális Alapból és az Európai Menekültügyi Alapból finanszírozott intézkedéseket.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az Alapból és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 16. cikkben említett többéves programban kell jelezni.

(3) Az Alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

7. cikk

Programozás

(1) Az Alap célkitűzései egy féldős felülvizsgálat tárgyát képező, többéves programozási időszak (2007–2013) keretében valósulnak meg a 20. cikkkel összhangban. A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, döntéshozatal, ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

(2) A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves programokkal kell végrehajtani.

8. cikk

A szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló fellépés

(1) A tagállamok felelnek a 17. és 19. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

(2) A Bizottság és a tagállamok a közösségi hozzájárulás mértékétől függően különböző eszközöket alkalmaznak az ellenőrzési rendelkezésekkel kapcsolatban. Ugyanez az elv az értékelési rendelkezésekre és a többéves és éves programok jelentésére is vonatkozik.

9. cikk

A végrehajtási módszerek

(1) Az Alap számára biztosított közösségi költségvetést – az 5. cikkben említett közösségi intézkedések és a 14. cikkben szereplő technikai támogatás kivételével – a költségvetési rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani. A tagállamok és a Bizottság biztosítják a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének való megfelelést.

(2) A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

- a) a 30. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működését;
- b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer elégtelen, a 39. és 40. cikkben meghatározott eljárással összhangban visszatartja vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 43. és 44. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

10. cikk

Partnerség

(1) Minden tagállam az érvényes nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget alakít ki azokkal a hatóságokkal vagy szervekkel, amelyek a többéves program végrehajtásában érintettek vagy amelyek az érintett tagállam szerint hasznosan hozzá tudnak járulni annak fejlesztéséhez.

E hatóságok és szervek körébe beletartozhatnak az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb közigazgatási hatóságok, nemzetközi szervezetek és a civil társadalmat képviselő szervek, mint a nem kormányzati szervezetek – a migránsok szervezeteit is beleértve – vagy a szociális partnerek.

Ez a partnerség magában foglalja legalább a tagállam által az Európai Szociális Alap fellépéseinek igazgatására kijelölt végrehajtó hatóságokat és az Európai Menekültügyi Alap illetékes hatóságát.

(2) A partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi joghatósággal teljes összhangban kell végezni.

III. FEJEZET

A PÉNZÜGYI KERET

11. cikk

Globális források

(1) A 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időszakra az ezen Alap által finanszírozott intézkedések

végrehajtására 825 millió EUR pénzügyi referenciaösszeg áll rendelkezésre.

(2) Az Alap éves előirányzatait a pénzügyi keret mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

(3) A Bizottság a 12. cikkben szereplő szempontoknak megfelelően tájékoztató jellegű éves bontást készít tagállamonként.

12. cikk

A források éves elosztása a támogatható tagállami intézkedések között

(1) Az Alap keretösszegéből minden tagállam évi 500 000 EUR átalányösszeget kap.

Ez az összeg a 2007 és 2013 között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2007 és 2013 közötti időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően évi 500 000 EUR lesz.

(2) A rendelkezésre álló éves források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint kerül bontásra:

- a) 40 % az elmúlt három évben a tagállamokban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok átlagának arányában; valamint
 - b) 60 % az elmúlt három évben a tagállamoktól a területükön való tartózkodásra engedélyt kapott harmadik országbeli állampolgárok számának arányában.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjában szereplő számítás során az alábbi személyek kategóriái nem vehetők figyelembe:
- a) idénymunkások a nemzeti jog meghatározása szerint;
 - b) tanulmányok, diákcseré, fizetés nélküli gyakornoki állás vagy önkéntes szolgálat céljából befogadott harmadik országok állampolgárai a 2004/114/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban;
 - c) tudományos kutatás céljából befogadott harmadik országbeli állampolgárok a 2005/71 tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban;
 - d) olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek engedélyt valamely tagállam megújította vagy akiknek jogállását megváltoztatták, ezen belül olyan harmadik országbeli állampolgárok, akik a 2003/109/EK tanácsi irányelvvel összhangban huzamos tartózkodási engedélyt kaptak.

(4) Referenciaadatként a Bizottságnak (Eurostat) a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján készült legfrissebb statisztikáit kell használni.

Amennyiben a tagállamok nem juttatták el a Bizottsághoz (Eurostat) az érintett statisztikát, úgy a lehető leghamarabb ideiglenes adatokkal kell szolgálniuk.

⁽¹⁾ HL L 375., 2004.12.23., 12. o.

⁽²⁾ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

Mielőtt a Bizottság (Eurostat) ezeket az adatokat referenciaadatként elfogadná, a szokásos operatív eljárásoknak megfelelően értékeli a statisztikai információ minőségét, összehasonlíthatóságát és teljességét. A Bizottság (Eurostat) kérésére a tagállamok megküldik a Bizottságnak elfogadás céljából az összes szükséges információt.

13. cikk

A finanszírozási struktúra

(1) Az Alap pénzügyi hozzájárulása támogatás formájában történik.

(2) Az Alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Unió általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

(3) Az Alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

(4) A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 4. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

Ez az arány a stratégiai iránymutatásokban meghatározott prioritásokra vonatkozó projektek esetén a 16. cikknek megfelelően 75 % lehet.

A Kohéziós Alapba tartozó tagállamok esetén a közösségi hozzájárulás aránya 75 %-ra emelhető.

(5) A IV. fejezetben meghatározott nemzeti programozás végrehajtása keretében a tagállamok kiválasztják a finanszírozandó projekteket a következő minimumkövetelmények alapján:

- a) a tagállam helyzete és igényei;
- b) a kiadások költséghatékonyasága, figyelemmel többek között a projekt által érintett személyek számára;
- c) a kérelmező szervezet és az esetleges társszervezetek tapasztalata, szakértelme, megbízhatósága és pénzügyi hozzájárulása;
- d) a projekt milyen mértékben egészíti ki az Európai Unió általános költségvetéséből támogatott vagy a nemzeti programok részét képező egyéb tevékenységeket.

(6) Általános szabályként az Alapból – az elért eredményekről szóló időszakos jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

14. cikk

Technikai támogatás a Bizottság kezdeményezésére

(1) A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az Alapból finanszírozhatók az Alap éves keretéből 500 000 EUR értékig az e határozat végrehajtásához szükséges előkészületi, felügyeleti, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint az értékelő, ellenőrzési és felülvizsgálati intézkedések.

(2) Az említett intézkedések a következők lehetnek:

- a) tanulmányok, értékelések, szakértői jelentések, statisztikák, beleértve az Alap működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;
- b) a tagállamok, a végső kedvezményezettek és a nyilvánosság számára tájékoztatási intézkedések, beleértve figyelemfelkeltő kampányokat és az Alapból finanszírozott projektek közös adatbázisát is;
- c) számítógépes rendszerek létrehozása, üzemeltetése és összekapcsolása az irányítás, felügyelet, ellenőrzés és értékelés céljából;
- d) az értékelés és felügyelet közös keretének megalkotása, valamint egy mutatórendszer, amely adott esetben figyelembe veszi a nemzeti mutatókat;
- e) az értékelési módszerek javítása és információcseré az e területen alkalmazott gyakorlatokról;
- f) a tagállamok által az V. fejezettel összhangban kijelölt hatóságok számára olyan tájékoztatási és képzési intézkedések, amelyek kiegészítik a 30. cikk (2) bekezdésével összhangban a tagállamok hatóságai számára nyújtott iránymutatásra tett erőfeszítéseit.

15. cikk

Technikai támogatás a tagállamok kezdeményezésére

(1) Az Alapból az adott tagállam kezdeményezésére minden éves program esetén finanszírozhatók az előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrzési intézkedések, valamint az Alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitást erősítő tevékenységek.

(2) Az egyes éves programok keretében a technikai támogatásra előirányzott éves összeg nem haladhatja meg

- a) a 2007–2010-es időszakra a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 7 %-át plusz 30 000 EUR-t;
- b) a 2011–2013-as időszakra a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 4 %-át plusz 30 000 EUR-t.

IV. FEJEZET

PROGRAMOZÁS

16. cikk

A stratégiai iránymutatások elfogadása

(1) A Bizottság stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az Alap fellépési keretét, figyelembe véve a bevándorlás terén és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedéséhez kapcsolódó egyéb területeken a közösségi jogszabályok kidolgozásában és végrehajtásában elért haladást, valamint az érintett időszakra az Alap pénzügyi forrásainak indikatív elosztását.

(2) Az említett iránymutatások az Alap valamennyi célkitűzése esetén a Közösség prioritásait fogantatosítják különösen a közös alapelvek elősegítése érdekében.

(3) A Bizottság a többéves programozási időszakra vonatkozó stratégiai iránymutatásokat 2007. július 31-ig fogadja el.

(4) A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

(1) Minden tagállam olyan többéves programtervezetet javasol a 16. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján, amely az alábbi elemeket tartalmazza:

- a) a tagállamok aktuális helyzetének leírása a nemzeti beilleszkedési stratégiákat illetően a közös alapelvekre figyelemmel, és amennyiben rendelkezésre áll, a nemzeti befogadási és bevezető programok alakulása és végrehajtása tekintetében;
- b) az adott tagállamban a nemzeti beilleszkedési stratégiákra és amennyiben rendelkezésre áll, a befogadási és bevezető programokra vonatkozó követelmények vizsgálata, és a követelmények teljesítésére tervezett működési célkitűzések feltüntetése a többéves program időszakára;
- c) a célok eléréséhez megfelelő stratégia és a megvalósításukhoz kapcsolódó prioritások bemutatása, valamint a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;
- d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;
- e) információ a prioritásokról és azok különleges céljairól. A célokat meghatározott számú mutató alkalmazásával számszerűsíteni kell, az arányosság elvét figyelembe véve. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez

képest történt előrehaladás és a prioritásokat szolgáló célok hatékonyságának felmérését;

- f) a 10. cikkben meghatározott partnerségi elv végrehajtásához kiválasztott megközelítés ismertetése;
- g) vázlatos finanszírozási terv, mely prioritásonként és éves programonként felsorolja az Alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magánforrásból származó társfinanszírozás összegét;
- h) az ESZA-ból finanszírozott intézkedések közötti kiegészítő kapcsolat biztosítására tett intézkedések leírása;
- i) a többéves program nyilvánosságra hozatalának biztosítására megállapított rendelkezések.

(2) A tagállamok többéves programjuk tervezetét legkésőbb négy hónappal azután benyújtják a Bizottságnak, hogy a Bizottság kiadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

(3) A többéves program tervezetének jóváhagyása céljából a Bizottság az alábbiakat vizsgálja:

- a) a többéves program tervezete megfelel-e az Alap céljainak és a 16. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásoknak;
- b) a többéves program tervezetében előírt intézkedések helyénvalósága, figyelemmel a javasolt stratégiára;
- c) a tagállam által az Alap fellépéseinek végrehajtására meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések megfelelnek-e a határozat rendelkezéseinek;
- d) a többéves program tervezete megfelel-e a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, és az ahhoz közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedéseknek a külső határellenőrzés, a menekültügy és bevándorlás területén.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely többéves program tervezete nincs összhangban a stratégiai iránymutatásokkal vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásaival vagy a közösségi jogszabályokkal, felkéri a tagállamot minden szükséges további információ megküldésére és a többéves program tervezetének megfelelő módosítására.

(5) A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot jóváhagy a hivatalos benyújtást követő három hónapon belül.

18. cikk

A többéves programok felülvizsgálata

(1) Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programot újra meg kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozottabb vagy más módon történő figyelembevételével szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

(2) A Bizottság a többéves program módosítását jóváhagyó határozatot fogad el, az érintett tagállam ilyen irányú kérelmének hivatalos benyújtását követően a lehető leghamarabb. A többéves program felülvizsgálatát az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

19. cikk

Az éves programok

(1) A Bizottság által jóváhagyott többéves programok végrehajtása éves programokkal történik.

(2) A Bizottság minden év július 1-jéig közli a tagállamokkal, hogy mekkora összeget juttat nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 12. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

(3) A tagállamok minden év november 1-jéig benyújtják a Bizottságnak a többéves programnak megfelelően kialakított, a következő évre vonatkozó éves programtervezetüket, amely az alábbi elemekből áll:

- a) az éves program alapján finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;
- b) az éves program szerint támogatandó feladatok ismertetése;
- c) az Alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között, valamint a 15. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

(4) A tagállam éves program tervezetének vizsgálatakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárásban az Alapnak juttatott előirányzatok végső összegét.

Az éves program tervezetének hivatalos benyújtásától számított egy hónapon belül a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamot, hogy el tudja-e a tervezetet fogadni vagy sem. Amennyiben az éves program tervezete nincs összhangban a többéves programmal, a Bizottság felkéri a tagállamot minden szükséges további információ megküldésére és adott esetben az éves program tervezetének megfelelő módosítására.

A Bizottság az adott év március 1-jéig elfogadja az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatot. A határozatban

szerepel az érintett tagállamnak juttatott összeg és a kiadások támogatási időszaka.

20. cikk

A többéves program felidős felülvizsgálata

(1) A Bizottság felülvizsgálja a stratégiai iránymutatásokat és szükség esetén 2010. március 31-ig felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogad el a 2011–2013-as időszakra.

(2) Amennyiben ilyen felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogadnak el, valamennyi tagállam újra megvizsgálja és adott esetben felülvizsgálja többéves programját.

(3) A 17. cikkben meghatározott, a nemzeti többéves programok előkészítésének és jóváhagyásának szabályait értelemszerűen kell alkalmazni a felülvizsgált többéves programok előkészítésére és jóváhagyására.

(4) A felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

V. FEJEZET

AZ IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

21. cikk

Végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

22. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános elvei

A többéves programok tagállami igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

- a) az irányításban és az ellenőrzésben érintett szervek feladatainak meghatározása, valamint a feladatok megosztása az egyes szerveken belül;
- b) a feladatelkülönítés elvének ezen szerveken belüli és e szervek közötti tiszteletben tartása;
- c) minden szervnek és/vagy részlegnek megfelelő források a kijelölt feladatok végrehajtásához az Alapból társfinanszírozott intézkedések egész végrehajtási időszakában;
- d) az éves program keretében bejelentett költségek helytállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárások;
- e) megbízható számítógépes számviteli, felügyeleti és pénzügyi beszámolási rendszerek;
- f) jelentési és felügyeleti rendszer olyan esetben, amikor a felelős szerv egy másik szervet bíz meg a feladatok elvégzésével;

- g) eljárási kézikönyvek az ellátandó funkciókhoz;
- h) a rendszer működésének ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések;
- i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;
- j) a szabálytalanságok esetére és a jogosulatlanul átutalt összegek visszafizettetésére vonatkozó jelentéstételi és felügyeleti eljárások.

23. cikk

A hatóságok kijelölése

(1) Többéves programja és az éves programok végrehajtására a tagállam kijelöli a következő szerveket:

- a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve vagy a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy a tagállam magánjoga által szabályozott, közszolgálati feladatot ellátó szerv, amely felel az Alapból támogatott többéves program és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;
- b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatnak a Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy ilyen szervként vagy hatóságként eljáró személy;
- c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv – feltéve, hogy feladata ellátásában független a felelős hatóságtól és a hitelesítő hatóságtól –, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;
- d) adott esetben egy felhatalmazott hatóság.

(2) A tagállam megállapítja az (1) bekezdésben említett hatóságokkal való kapcsolatának, valamint azok Bizottsággal való kapcsolatának a szabályait.

(3) A 22. cikk b) pontjára figyelemmel az (1) bekezdésben említett egyes hatóságok vagy valamennyi hatóság egyazon szervben összevonhatóak.

(4) A 24–28. cikk végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.

24. cikk

Felelős hatóság

(1) A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell. A felelős hatóság:

- a) jogi személy, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

- b) rendelkezik olyan megfelelő infrastruktúrával, amely megkönnyíti a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott kommunikációt;
- c) olyan közigazgatási területen működik, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;
- d) képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;
- e) pénzügyi és igazgatási kapacitása arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;
- f) rendelkezik olyan megfelelően szakképzett, nyelvtudással rendelkező alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

(2) A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az a 2007 és 2013 közötti időszakban továbbra is megfelelően és folyamatosan elláthassa feladatát.

(3) A Bizottság támogathatja a tagállamokat a személyzet képzésében, különösen az V–IX. fejezet helyes alkalmazására vonatkozóan.

25. cikk

A felelős hatóság feladatai

(1) A felelős hatóság felel a többéves programnak a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban történő irányításáért és végrehajtásáért.

Különösen:

- a) a 10. cikkel összhangban konzultál a partnerekkel;
- b) javaslatokat nyújt be a Bizottságnak a 17. és 19. cikkben említett többéves és éves programokra;
- c) együttműködési mechanizmust hoz létre a tagállam által kijelölt irányító hatóságokkal az ESZA és az Európai Menekültügyi Alap intézkedéseinek végrehajtása céljából;
- d) adott esetben pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;
- e) az Alap társfinanszírozási tevékenységeihez megszervezi a projektek kiválasztását a 13. cikk (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően;
- f) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a végső kedvezményezetteknek;
- g) biztosítja az Alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozások közti következetességet és kiegészítő jellegét;

h) felügyeli a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, és ellenőrzi, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

i) gondoskodik egy olyan rendszerről, mely az éves program minden intézkedésének számviteli nyilvántartásait számítógépes formában rögzíti és tárolja, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

j) biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek és az Alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásába bevont egyéb szervek – a nemzeti számviteli szabályok sérelme nélkül – vagy külön számviteli rendszert, vagy az intézkedéssel kapcsolatos valamennyi ügylet számára megfelelő számviteli kódot alkalmazzanak;

k) biztosítja, hogy az alap 47. cikkben említett értékeléseit a 48. cikk (2) bekezdésében előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

l) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi kiadási és ellenőrzési dokumentumot a 41. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

m) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 28. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt megkap a működtetett igazgatási eljárásokról és az Alap által társfinanszírozott projektekről;

n) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapjon a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

o) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak az éves programok végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentéseket és záróbeszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket, vagy adott esetben a visszatérítési nyilatkozatot;

p) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

q) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával;

r) ellenőrzi a 31. cikk (6) bekezdésében említett iránymutatások végső kedvezményezettek általi végrehajtását.

(2) A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 15. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

26. cikk

A felelős hatóság feladatainak átruházása

(1) Amennyiben a felelős hatóság feladatait részben vagy egészben egy felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság pontosan meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 24. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban kell lenniük.

(2) Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

27. cikk

Hitelesítő hatóság

(1) A hitelesítő hatóság:

a) tanúsítja, hogy:

i. a kiadásigazoló nyilatkozat pontos, megbízható számviteli rendszerekből származik, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul;

ii. a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a programra alkalmazandó szempontok szerint kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

b) biztosítja a hitelesítés céljából, hogy a felelős hatóságtól megfelelő információt kapott a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

c) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

e) ellenőrzi minden olyan közösségi finanszírozás behajtását – adott esetben a kamatokkal együtt –, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki;

f) nyilvántartja a behajtandó összegeket és a behajtott összegeket az Európai Unió általános költségvetése alapján, lehetőség szerint levonva őket a következő kiadásigazoló nyilatkozatból.

(2) A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 15. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteltben tartják a hatóságnak a 23. cikkben leírt előjogait.

28. cikk

Ellenőrző hatóság

(1) Az ellenőrző hatóság:

- a) biztosítja, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer hatékony működésének vizsgálata céljából ellenőrzésekre kerüljön sor;
- b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;
- c) az Alapból társfinanszírozott fő kedvezményezettek ellenőrzésének és az ellenőrzések programozási időszakon belüli egyenletes eloszlásának biztosítására ellenőrzési stratégiát mutat be a Bizottságnak a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre.

(2) Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság az 573/2007/EK, az 574/2007/EK és az 575/2007/EK határozat szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen Alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia is benyújtható.

(3) Minden éves program esetében az ellenőrző hatóság jelentést készít, amely a következőket tartalmazza:

- a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelő ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról;
- b) az ellenőrző hatóság felelőssége mellett végzett ellenőrzések alapján arra vonatkozó vélemény, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer működése megfelelő biztosítékkal szolgál-e arra, hogy a Bizottsághoz benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helytállóak, és arra, hogy az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűek és szabályosak.
- c) a záróegyenleg-kifizetési kérelem vagy -visszafizetési nyilatkozat érvényességét, valamint az érintett kiadás jogszerűségét és szabályosságát értékelő nyilatkozat.

(4) Az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az ellenőrzési tevékenység során figyelembe vegyék a nemzetközileg elfogadott, ellenőrzésre vonatkozó standardokat.

(5) A tagállamokban végrehajtott projektekre vonatkozó ellenőrzés az ellenőrző hatóságnak a 23. cikkben leírt előjogai tiszteletben tartásával a 15. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozható.

VI. FEJEZET

FELADATOK ÉS ELLENŐRZÉSEK

29. cikk

A tagállamok feladatai

(1) A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felelős hatóságok, minden felhatalmazott hatóság, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szerv megfelelő iránymutatást kapjon a 22–28. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

(3) A tagállamok megelőzik, felismerik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Amennyiben a végső kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizettetni, az érintett tagállam felelős az elveszett összegeknek az Európai Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, ha megállapítást nyer, hogy a felmerült veszteséget a tagállam által elkövetett hiba vagy gondatlanság okozta.

(4) Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

(5) Az (1)–(4) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

30. cikk

Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

(1) Mielőtt a Bizottság jóváhagyja a többéves programot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a tagállamok biztosítják a 22–28. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

(2) A többéves programtervezetükkel együtt a tagállamok mindig benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok, és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

(3) A Bizottság e rendelkezés alkalmazását a 48. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a 2007–2013-as időszakra vonatkozó jelentés elkészítésével összefüggésben felülvizsgálja.

31. cikk

A Bizottság feladatai

(1) A Bizottság a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 22–28. cikknek megfelelően hoztak létre igazgatási és ellenőrzési rendszereket, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik arról, hogy a rendszerek a programozási időszakban hatékonyan működnek.

(2) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább három munkanappal korábban történt előzetes értesítéssel. Ezen az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(3) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy végezzenek helyszíni ellenőrzéseket a rendszerek helyes működésének vagy egyik-másik ügylet helyességének igazolására. Ezen az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(4) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az Alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

(5) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

(6) A Bizottság iránymutatásokat határoz meg az e határozat szerint nyújtott finanszírozás átláthatóságának biztosítása céljából.

32. cikk

Együttműködés a tagállamok ellenőrző hatóságaival

(1) Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan megkettőződésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik az ellenőrző hatóságokkal azok ellenőrzési terveinek és módszereinek összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

A Bizottság a beérkezést követően legkésőbb három hónapon belül megteszi észrevételeit a 28. cikk értelmében benyújtott ellenőrzési stratégiára vonatkozóan.

(2) Saját ellenőrzési stratégiájának meghatározásakor a Bizottság megjelöli azokat az éves programokat, amelyeket az igazgatási és ellenőrzési rendszerek meglévő ismeretei alapján elegendőnek talál.

E programok tekintetében a Bizottság arra a következtetésre juthat, hogy módjában áll elsődlegesen a tagállamok által benyújtott, ellenőrzés során szerzett bizonyítékokra támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak abban az esetben végez, ha bizonyíték utal a rendszerekben lévő hiányosságokra.

VII. FEJEZET

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

33. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

(1) Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtásakor a végső kedvezményezetteknek felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

(2) A kiadásoknak és a végső kedvezményezettek által eszközölt kifizetéseknek egyezniük kell. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű, bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

(3) Csak olyan kiadás támogatható az Alapból, amelyet ténylegesen a 19. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. Nem támogathatók olyan társfinanszírozott intézkedések, amelyek a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt fejeződnek be.

A 2007. évi éves programok szerint támogatott intézkedések végrehajtásához kapcsolódó kiadások támogathatósági időtartama kivételesen három év.

(4) Az intézkedések keretében a tagállamokban a 4. cikk szerint az Alapból társfinanszírozott kiadások támogatási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

34. cikk

A végső kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljesítése

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a felelős hatóság biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek az állami hozzájárulás teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a végső kedvezményezetteknek kifizetendő összegeket, feltéve, hogy a végső kedvezményezettek a tevékenységek és kiadások támogathatóságára vonatkozó minden feltételnek megfelelnek.

35. cikk

Az euro használata

(1) A tagállamok 17. és 19. cikkben említett többéves és éves programjainak tervezetében meghatározott összegeket, a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat, a 25. cikk (1) bekezdése o) pontjában említett kifizetési kérelmeket és a 37. cikk (4) bekezdésében említett éves program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentésben szereplő kiadásokat és a 49. cikkben említett, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámolókat euróban kell megadni.

(2) A tagállamok 19. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében említett éves programjainak jóváhagyásáról szóló bizottsági finanszírozási határozatokat, bizottsági kötelezettségvállalásokat és bizottsági átutalásokat euróban kell kifejezni és végrehajtani.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót fizetőeszközként, a nemzeti pénznemben felmerült költségek összegét átszámítják euróra. Az említett összeget a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett program felelős hatósága a költséget elkönyvelte. Ezt az árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.

(4) Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, a (3) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan költségre, amelyet a hitelesítő hatóság a nemzeti pénznem és az euro közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

36. cikk

A kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 19. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a Bizottságnak az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozata alapján évente teszik meg.

37. cikk

A kifizetések – előfinanszírozás

(1) Az Alapból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

(2) A kifizetések előfinanszírozás és egyenlegkifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

(3) Az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban kiutalt összeg 50 %-át kitevő első előfinanszírozást a finanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül a tagállamnak kifizetik.

(4) A második előfinanszírozási kifizetés legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság a tagállami kifizetési kérelem hivatalos benyújtásától számított két hónapon belül jóváhagyta az éves program végrehajtásában elért haladásról szóló jelentést és a 27. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 33. cikk alapján elkészített, legalább az első kifizetés összegének 60 %-ára kiterjedő hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot.

A Bizottság második előfinanszírozási kifizetésének összege nem haladhatja meg az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozat alapján kiutalt teljes összeg 50 %-át és semmiképpen sem haladhatja meg – amennyiben egy tagállam nemzeti szinten az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban megállapított összegnél kisebb összeget kötött le – a tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen lekötött közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

(5) Az előfinanszírozási kifizetésekből keletkező bármilyen kamatot – amelyet a tagállam számára nemzeti állami hozzájárulási forrásnak kell tekinteni – az érintett éves program számára kell elkönyvelni, és az érintett éves program végrehajtásáról szóló

záróbeszámolóra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatával egy időben be kell jelenteni a Bizottságnak.

(6) Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor rendezni kell a folyószámlákon.

38. cikk

Egyenlegkifizetés

(1) A Bizottság kifizeti az egyenleget, amennyiben legkésőbb kilenc hónappal a kiadásoknak az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban meghatározott támogathatósági határideje után megkapta a következő dokumentumokat:

- a 27. cikk (1) bekezdése a) pontjának és a 33. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat; és egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat;
- a 49. cikkben meghatározott éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló;
- a 28. cikk (3) bekezdésében előírt éves vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat.

Az egyenleg kifizetése az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló elfogadásától és az egyenlegkifizetési kérelem érvényességét értékelő nyilatkozat elfogadásától függ.

(2) Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő hatályú bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásakor. A tagállam a benyújtott záróbeszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos fejleményekről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

(4) Amennyiben a Bizottság a 40. cikkel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási fizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenc hónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik tovább, amikor a 40. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

(5) A Bizottság a 39. cikk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az Alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

(6) A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az Alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és az adott tagállamnak már kifizetett összegek különbségét.

(7) A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenleg kifizetést legkésőbb az (1) bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás fennmaradó részét a kifizetéstől számított hat hónapon belül meg kell szüntetni.

39. cikk

A kifizetések visszatartása

(1) A kifizetést a költségvetési rendelet értelmében a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő legfeljebb hat hónapra visszatartja az alábbi esetekben:

- a) valamely nemzeti vagy közösségi ellenőrző szervezet jelentésében az igazgatási és ellenőrzési rendszerek működésének súlyos hiányosságaira utaló bizonyítékok találhatók;
- b) a tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jutott a tudomására, amely szerint valamely hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő költség nem korrigált, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik.

(2) A tagállamot és a felelős hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell a kifizetés visszatartásának okairól. A kifizetések visszatartása a szükséges intézkedések tagállamok általi meghozataláig tart.

40. cikk

A kifizetések felfüggesztése

(1) A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenleg kifizetéseket, amennyiben:

- a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy
- b) egy hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő kiadás nem korrigált, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy
- c) a tagállam nem teljesítette a 29. és 30. cikk szerinti kötelezettségeit.

(2) A Bizottság azt követően határozhat az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztéséről, hogy lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

(3) A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

(4) Amennyiben a tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság olyan határozatot hozhat, hogy a 44. cikkel összhangban részben vagy egészben megszünteti az éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulást.

41. cikk

A dokumentumok megőrzése

A Szerződés 87. cikke értelmében vett állami támogatásra vonatkozó szabályok sérelme nélkül a felelős hatóság biztosítja, hogy az érintett programok programköltségeire és ellenőrzéseire vonatkozó valamennyi igazoló dokumentum a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére álljon a 38. cikk (1) bekezdésével összhangban, a programok lezárását követő öt éves időtartamra.

Ez az időtartam bírósági eljárás esetében, vagy a Bizottság megfelelően alátámasztott kérelmére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített példányban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET

PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

42. cikk

A tagállamok általi pénzügyi korrekciók

(1) Elsődlegesen a tagállamok feladata a szabálytalanságok kivizsgálása, a programok végrehajtásának, illetve ellenőrzésének jellegét vagy feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán történő fellépés, valamint a szükséges pénzügyi korrekciók elvégzése.

(2) A tagállamok elvégzik az intézkedések vagy az éves programok esetén észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat.

A tagállamok által végrehajtott korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását, illetve – adott esetben – behajtását jelenti. Amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, a 45. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatot kell fizetni. A tagállamok figyelembe veszik a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

(3) A rendszerből adódó szabálytalanságok esetén az érintett tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

(4) A tagállamok az éves program végrehajtásáról szóló, a 49. cikkben említett záróbeszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

43. cikk

A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről

(1) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szűrőpróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az Alapból finanszírozott tevékenységeken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken legalább három munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság minden szükséges segítség végett az érintett tagállamhoz fordul. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői ezeken az ellenőrzéseken részt vehetnek.

A Bizottság igényelheti az érintett tagállamtól, hogy egy vagy több ügylet szabályszerűségének megállapítása érdekében végezzen helyszíni ellenőrzést. A Bizottság tisztviselői, illetve megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

(2) Amennyiben a szükséges ellenőrzések végén a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 29. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 40. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy az egyenleg kifizetést.

44. cikk

A korrekciók feltételei

(1) A Bizottság valamely éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével pénzügyi korrekciót hajthat végre, amennyiben a szükséges vizsgálatokat követően az alábbiakat állapítja meg:

- a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely veszélyezteti a programnak már kifizetett közösségi hozzájárulást;
- b) szabálytalan kiadás található a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban, és azt a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem javította ki;
- c) egy tagállam nem teljesítette a 29. cikk szerinti kötelezettségeit az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően.

A Bizottság határozatát a tagállamok által benyújtott észrevételek figyelembevételével hozza meg.

(2) A Bizottság pénzügyi korrekcióit a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszerszerű természetét annak megállapításához, hogy átalány- vagy extrapolált korrekciót alkalmazzon-e. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadásigazoló nyilatkozathoz kapcsolódik, amelyre a 28. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően az ellenőrző hatóság ésszerű biztosítékot adott, feltételezhető, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó, és az átalány- vagy az extrapolált korrekciót kell alkalmazni, hacsak

a tagállam három hónapon belül nem nyújtja be a feltételezést cáfoló bizonyítékot.

(3) A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban talált hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

(4) Amennyiben a Bizottság nem a saját szolgálataiban tevékenykedő, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeivel kapcsolatban, miután megvizsgálja a tagállam által a 30. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

45. cikk

A visszafizetés

(1) Az Európai Unió általános költségvetésébe történő esedékes visszafizetést a költségvetési rendelet 72. cikkének megfelelően kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja az utalvány kibocsátásának napját követő második hónap utolsó napja.

(2) A visszafizetés elmulasztása esetén késedelmi kamatot kell fizetni az esedékesség napjától egészen a tényleges visszafizetés napjáig. E kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt az Európai Központi Bank által a főbb újrafinanszírozási műveletekre alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapja* C sorozatában megjelentetett kamatot, amely az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes.

46. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 42. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. FEJEZET

FIGYELEMMEL KÍSÉRÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSEK

47. cikk

A felügyelet és értékelés

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen felülvizsgálja az Alapot.

(2) A Bizottság a tagállamokkal együtt értékeli az Alapot azért, hogy a 2. cikkben a 48. cikk (3) bekezdésében meghatározott jelentés előkészítésével összefüggésben említett általános célkitűzés alapján felmérje az intézkedések helytállóságát, hatékonyságát és eredményét.

(3) A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy fennáll-e kiegészítő kapcsolat az Alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

48. cikk

Jelentéstételi kötelezettségek

(1) A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben olyan záradéknak kell szerepelni, amely kötelezettséget tartalmaz rendszeres és részletes jelentések benyújtására a kitűzött célok végrehajtása és teljesítése terén elért eredményekről, és amely az éves program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentésnek és záróbeszámoló alapját képezi.

(2) A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a következőket:

- a) 2010. június 30-ig az Alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásáról szóló értékelő jelentést;
- b) 2012. június 30-ig (a 2007–2010-es időszakra) és 2015. június 30-ig (a 2011–2013-as időszakra) az Alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról szóló értékelő jelentést.

(3) A Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának a következőket:

- a) 2009. június 30-ig a 14. cikkben meghatározott szempontok alkalmazásáról szóló jelentést és felülvizsgálatot a tagállamok közötti éves forráselosztáshoz; szükség esetén a módosítási javaslatokkal;
- b) 2010. december 31-ig az Alap végrehajtásának mennyiségi és minőségi szempontú eredményeiről szóló időközi jelentést, valamint az Alap további fejlesztésére vonatkozó javaslatot;
- c) 2012. december 31-ig (a 2007–2010-es időszakra) és 2015. december 31-ig (a 2011–2013-as időszakra) egy utólagos értékelő jelentést.

49. cikk

Záróbeszámoló az éves program végrehajtásáról

(1) Annak érdekében, hogy világos áttekintést adjon a program végrehajtásáról, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló jelentés a következő információkat tartalmazza:

- a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

b) a többéves program és prioritásainak végrehajtása terén történt előrehaladás annak egyedi, igazolható céljai vonatkozásában a mutatók számszerűsítésével mindenhol és mindenkor, ahol és amikor a számszerűsítés lehetséges;

c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

- i. a felügyeleti és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések;
- ii. az operatív program végrehajtásánál felmerült komolyabb problémák összegzése és a meghozott intézkedések;
- iii. a technikai támogatás felhasználása;

d) az éves és többéves programokról szóló tájékoztatás és a programok nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések.

(2) A jelentés akkor fogadható el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazza. A Bizottság azt követően, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi információt megkapta, két hónapon belül határozatot hoz a felelős hatóság által benyújtott jelentés tartalmáról, amiről a tagállamokat értesíteni kell. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a jelentés elfogadottnak tekinthető.

X. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

50. cikk

A többéves program előkészítése

(1) A 17. cikkben foglaltaktól eltérve a tagállamok:

- a) 2007. június 29-ét követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2007. július 14-ig kijelölik a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett felelős nemzeti hatóságot, valamint adott esetben a felhatalmazott hatóságot;

- b) 2007. szeptember 30-ig benyújtják a 31. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek leírását.

(2) A Bizottság 2007. július 1-jéig közli a tagállamokkal,

- a) hogy a 2007-es pénzügyi évre a tervek szerint mekkora összeget juttatnak számukra;
- b) hogy a 2008–2013-as pénzügyi évekre a tervek szerint mekkora összeget juttatnak számukra a 2007-es pénzügyi évre tervezett összeg extrapolációja alapján, szem előtt tartva a pénzügyi tervben a 2007–2013-as évekre megállapított javasolt éves előirányzatokat.

51. cikk

A 2007-es és 2008-as éves program előkészítése

(1) A 19. cikkben foglaltaktól eltérve az alábbi ütemtervet kell alkalmazni a program 2007-es és 2008-as pénzügyi évben történő végrehajtásakor:

- a) a Bizottság 2007. július 1-jéig közli a tagállamokkal, hogy a 2007-es pénzügyi évre a tervek szerint mekkora összeget juttatnak számukra;
- b) a tagállamok 2007. december 1-jéig benyújtják a 2007-es éves program tervezetét a Bizottságnak;
- c) a tagállamok 2008. március 1-jéig benyújtják a 2008-as éves program tervezetét a Bizottságnak.

(2) A 2007-es program tekintetében a 2007. január 1-je és az adott tagállam éves programjának jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozat elfogadásának napja között ténylegesen kifizetett kiadások az Alapból támogathatónak minősülhetnek.

(3) A 2007-es éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatok 2008-ban történő elfogadásának lehetővé tétele érdekében a Bizottság a 2007. évi közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a tagállamok részére juttatandó összegeknek a 12. cikk rendelkezései szerint kiszámított becslése alapján határozza meg.

XI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az 574/2007/EK határozattal létrehozott, a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

53. cikk

Felülvizsgálat

A Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot legkésőbb 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

54. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

55. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei, az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban.

Kelt Luxembourgban, 2007. június 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. SCHAVAN